

BEINSA DOUNO

PARAULES SAGRADES
DEL MESTRE

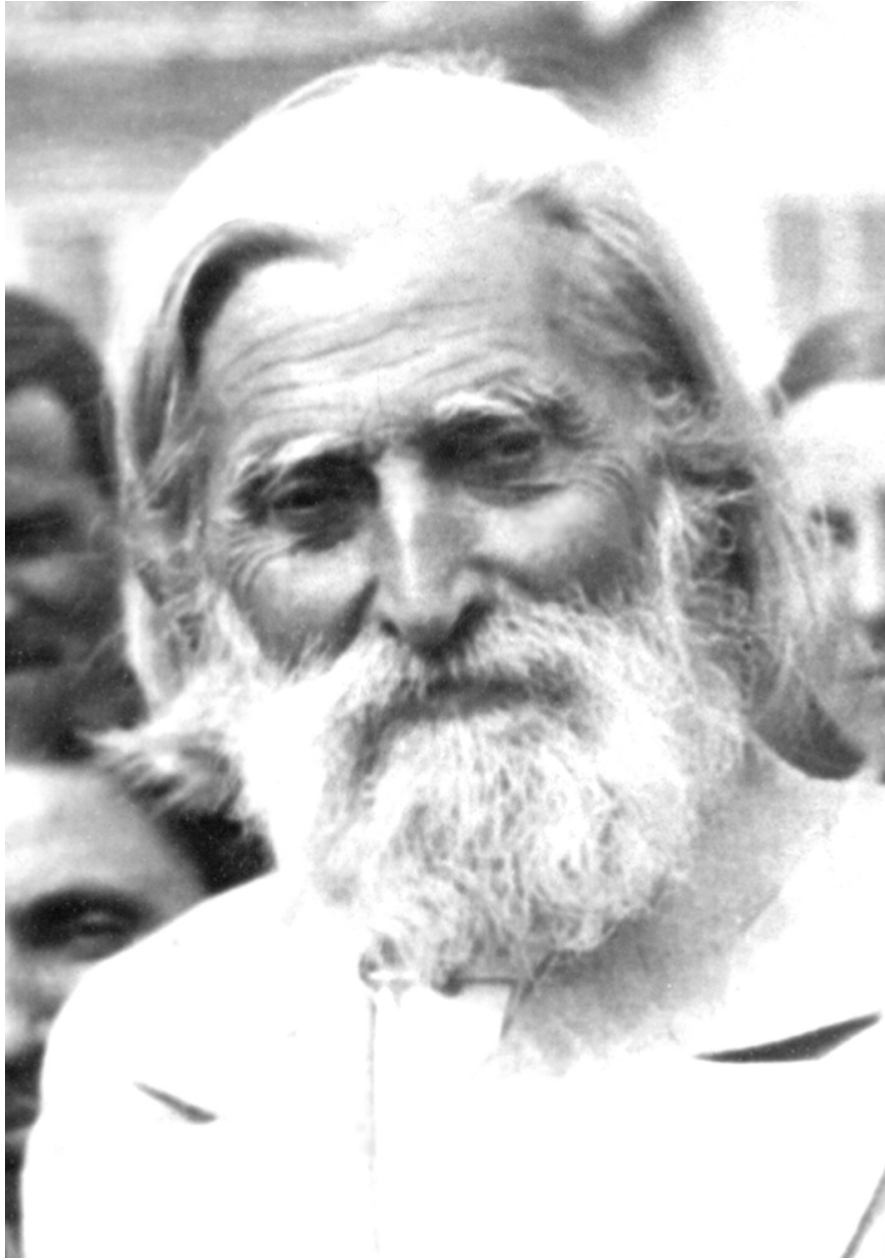
UNA CRIDA AL DEIXEBLE

“El Cim de la Teva Paraula és la Veritat”

Traducció del búlgar a l'anglès: Vessela Nestorova
Traducció de l'anglès/francès al català: Pere Sicart i Figueras

Publicació original: Bialo Bratstvo, Sofia, 1994
ISBN: 954-8091-15-1

Compartit en català pel “Cor del Foc Blanc: La Fraternitat de Llum i Amor”
Barcelona, 2019
www.cordelfocblanc.net

El Mestre Beinsa Douno, Peter Deunov

PRÒLEG

EL MESTRE PETER DEUNOV I LA SEVA OBRA

El Mestre Peter Deunov, conegut amb el sobrenom espiritual *Beinsa Douno*, va viure a Bulgària entre els anys 1864 i 1944. Va ser un majestuós i inspirat professor de la Saviesa Perenne: el riu essencial de veritat que ha format totes les religions i tradicions. Considerat doctor, músic, místic i filòsof, és un dels personatges més remarcables de la història i l'espiritualitat búlgara.

Fill del sacerdot Konstantin Deunovski i Dobra Georgieva, l'any 1888 va viatjar als Estats Units on es va graduar en teologia i va cursar estudis de medicina. Allà va entrar en contacte amb els cercles iniciàtics i va impulsar els grups de teosofia que uns anys més tard el recordarien apreciament tot el que van compartir al seu costat.

L'any 1895 torna a Bulgària on li havien preparat nombroses places per exercir de sacerdot, però va refusar totes les propostes i va decidir passar un temps d'introspecció i contemplació. Va ser durant aquest període, a l'edat de 33 anys, que va rebre les revelacions sobre la seva missió divina i el treball que hauria de portar a terme.

Seguidament, va publicar diversos assajos on expressava el seu contacte amb el Món Diví i anunciava als búlgars i a la resta de pobles eslaus que una nova llum venia a manifestar-se per aquelles contrades. Després d'emprendre un viatge per tot el país estudiant la naturalesa del poble al qui hauria d'ensenyar, va començar a compartir la seva paraula davant dels seus 3 primers deixebles. Així es va anar consolidant el que més endavant el Mestre anomenaria la "*Fraternitat Blanca Universal*", la germanor de totes les ànimes i esperits que treballen per la implantació de l'Amor Diví. "Blanca" es refereix al color de la llum pura que conté tots els colors, i universal perquè implica els éssers intel·ligents provinents de tota la creació.

Va començar les trobades en una habitació, on vivia, a casa d'un amic, i amb els anys, els deixebles van acabar construint un petit assentament i un preciós edifici per a les conferències als afores de Sofia. El lloc va ser anomenat *Izgrevo*, que significa "la sortida del sol". Allà es va crear l'Escola Divina, un oasi de llum i amor on les paraules sagrades eren compartides. Tant els més humils com les altes personalitats, freqüentaven el centre que es va convertir en el lloc on s'instaurarien les bases per a la transició a la nova era d'aquari i l'arribada de la nova humanitat.

Molt sovint el mestre s'enduia els deixebles a la muntanya perquè entressin en l'atmosfera de la naturalesa subtil. Els 7 llacs de les muntanyes de Rila, al sud de Sofia, van ser un dels principals llocs de visita, on es celebraven durant setmanes els campaments d'estiu. Amb els anys, els seus seguidors a Bulgària van anar augmentant contínuament, i n'eren 40.000 en el moment que el Mestre va deixar el seu cos físic.

Beinsa Douno va marxar d'aquest món l'any 1944, dies abans que els poders comunistes ocupessin Sofia i prohibissin el seu ensenyament durant dècades. Com que sabia el que

passaria, l'any 1936 va enviar un dels seus deixebles més destacats, *Mihail Ivanov* a França per donar continuïtat al seu treball. El germà *Mikhaël*, com va ser conegut durant molts anys, va expandir mundialment el missatge, i el 1960, després de viatjar a la Índia, va ser reconegut com el Mestre *Omraam Mikhaël Aïvanhov*.

Les bases del missatge trinitari que els dos van aportar són: l'Amor, la Saviesa i la Veritat.

- *L'Amor que dona la Vida*
- *La Saviesa que dona la Llum*
- *La Veritat que dona la Llibertat*

El Mestre Peter Deunov també va ser un destacat compositor. Amb el seu violí va escriure un gran nombre de cançons místiques. La música jugava un paper clau en el seu ensenyament. Abans i després de cada activitat es feien pregàries i s'elevaven cànctics d'amor, joia i lloança. Amb una veu dolça i un búlgar senzill, va pronunciar més de 7.000 conferències que engloben la vida material, espiritual i Divina. Va parlar de temes com: el lloc i el paper de l'ésser humà a l'univers, el naixement en l'Esperit, la medicina de l'aigua i el sol, la llum, la natura i la societat, la comprensió iniciàtica de la cultura, l'ètica, la psicologia, la medicina, la música...

Una de les obres culminants, que va finalitzar als darrers anys de la seva vida, va ser la *Paneuritmia*. És una dansa i alhora gimnàstica de la qual també va compondre tota la música. El nom significa “el ritme de totes les coses bones” o “Ritme Diví Universal”. Sintetitzant música i moviments amb les harmonies de la natura, va entregar una eina meravellosa per l'evolució individual i col·lectiva de la humanitat.

La seva obra no va passar desapercebuda a nivell internacional i grans personatges de l'època van reconèixer en ell l'autèntic Mestre Mundial. Així ho va afirmar *Jiddu Krishnamurti*, després de negar-se a ser anomenat com a tal. El cardenal *Angelo Roncalli*, que més tard va ser el Papa Joan XXIII, va dir d'ell que era “el filòsof més gran que hi havia en aquell moment en el món”. Un altre reconeixement molt emblemàtic és el que li va fer el famós científic *Albert Einstein*:

“El món sencer m'admira, però ells no saben que a qui jo admiro és al meu Mestre Peter Deunov.”
Albert Einstein

Sempre va refusar l'apel·latiu “deunovisme” per a anomenar el seu ensenyament o la paraula “deunovistes” per als seus seguidors. No va acceptar cap classificació encara que sovint s'ha considerat que transmetia una forma de “cristianisme esotèric”. Tal com ell mateix va dir:

“La paraula que us transmeto no em pertany pas. Són els pensaments dels éssers lluminosos i intel·ligents que es troben darrera meu. No són tan sols un o dos, sinó milers. Són les idees de Déu, les idees eternes que travessen tota l'eternitat.”

“Paraules Sagrades del Mestre” és una tria de centenars de frases recopilades durant anys per una fidel deixeble. La primera edició va ser publicada l'any 1938 a Sofia (Bulgària). Conté 500 entrades que s'articulen sobre principis fonamentals com ho són, l'amor, la saviesa, la llibertat, la paciència, la puresa... Cadascuna de les entrades va ser lliurada en un instant concret i sovint s'adreçava a un auditori diferent i per tant, en elles, hi trobarem múltiples punts de vista del Mestre que s'adrecen sempre a deixar clar i obert el Camí Luminós del deixeble.

Però, que hem d'entendre per Mestre i Deixeble?

EL MESTRE I EL DEIXEBLE

El Mestre Peter Deunov tenia una visió molt àmplia d'aquests conceptes que tendim a limitar i a identificar en exemples molt concrets. Aquesta és una petita selecció de frases seves que ens aclareixen qui és “el Mestre”:

“Hi ha un sol Mestre que aporta el coneixement real. Les seves manifestacions són múltiples però, en essència, és el mateix. Només hi ha un Mestre: Déu. Quan trobis a Déu, et trobaràs a tu mateix.”

“Per Mestre, en el sentit universal de la paraula, ens referim a la Gran Saviesa Divina que aporta el veritable coneixement al món, que introdueix totes les noves idees, formes, sentiments i impulsos.”

“Mestre i deixeble no són rangs, títols o nivells, sinó condicions de la consciència.”
“No hi ha cap ensenyament superior a l'Amor.”

Abans de continuar, també és important comprendre quina és la idea que vibrava en el cor del Mestre quan es referia a Déu:

“El Pare, el Senyor o Déu, és la font universal que omple i dona Vida a tota la creació, a tots els éssers, a tots els mons i els sistemes solars. Déu és l'Absolut sense forma que ho conté tot en ell mateix. L'únic estimat de l'ànima humana és Déu.”

Mestre i deixeble estableixen un pont de comunicació. El Mestre és el pol emissor que, per la seva experiència, coneixement i vinculació amb el Món Diví, és capaç de transmetre la Llum. El deixeble és el pol receptor, l'ànima preparada per rebre les veritats que li permetran transcendir-se a ella mateixa i acostar-se cada vegada més a la Vida Divina.

Beinsa Douno va presentar el camí del deixeble com la nova via que s'obria en aquesta època: la via de la Nova Vida i el Nou Amor que ara estan arribant al món. En ella no hi ha limitacions, ell és lliure i totes les seves accions són conscients i raonades. El deixeble no fa judicis morals sobre el que està bé o malament. Tampoc té cap relació amb les errades que la gent comet, per a ell no existeixen.

Per al deixeble només existeix la Vida Veritable, la Vida de l'amor. I com deia, aquest no és un ideal només per a l'eternitat, sinó que es pot realitzar avui i ara mateix.

Les qualitats del deixeble són: l'Amor, la Llum, la Pau i la Joia.

- *Ha de tenir Amor, però no sense Llum.*
- *Ha de tenir Llum, però no sense Pau.*
- *Ha de tenir Pau, però no sense Joia.*

El deixeble es pot reconèixer perquè dels seus ulls en surt una llum dolça que transmet la guspira de la vida. Parla amb una veu suau que no fereix les orelles i dona un aliment que no destorba l'estómac.

La vida del deixeble flueix en els nivells superiors del cervell, és a dir, a la fontanel·la de la part superior del cap que correspon a l'aspecte ideal de l'ésser humà. El deixeble només té un ideal, un Mestre, i quan entri en aquesta nova via, donarà llum a un nou pensament i a un nou sentiment a cada instant.

L'alt ideal transmès als deixebles pel Mestre Peter Deunov és:

*Tingueu un cor pur com el cristall!
Una ment lluminosa com el sol!
Una ànima vasta com l'univers!
I un esperit fort com el Pare i Un amb el Pare!*

Quan estàs ple de joia, totes les contradiccions s'esvaeixen. Has tocat una petita part del camí del deixeble!

BULGÀRIA, FONT DE LLUM: LA SEVA CONNEXIÓ AMB LES TERRES CATALANES

Bulgària ha estat sempre un lloc d'intercanvi filosòfic i espiritual entre l'orient i l'occident. La seva influència és força desconeguda però com veurem, una gran font de llum s'ha encès diverses vegades en aquesta regió.

Segles abans de Crist, quan l'actual Bulgària era habitada pels tracis, enmig de les muntanyes de Rila i les de Rodopi, es va crear l'Escola d'Orfeu. Orfeu, personatge, mite i llegenda, considerat un dels principals poetes i músics de l'antiguitat, va ser un gran savi coneixedor dels misteris d'Egipte i les lleis màgiques de la música sagrada.

Conegut per calmar les feres amb música, també podia moure arbres i roques i aturar el curs dels rius amb la seva lira de 9 cordes. Recuperant el culte a Osiris, va crear una nova tradició mística al Santuari d'Orfeu, on s'ensenyava la poesia, la música, l'art sagrat i les grans lleis que regeixen la vida.

Per aquesta raó els grecs consideraven Tràcia com un país de llum, la terra de les muses i la doctrina pura. L'escola d'Orfeu és la font d'on van beure les escoles de Pitàgores i Plató, que més tard influenciarien tota la mediterrània; les dues ensenyaven la doctrina de la transmutació i la purificació de l'ànima.

Uns quants segles més tard, al segle X, els Balcans es van tornar a convertir en una nova font de llum. Va néixer el moviment dels Bogomils, paraula que significa “estimat de Déu”. Proclamaven una vida simple, pura i santa basada en l'amor, la fraternitat i la igualtat entre els homes. Eren dipositaris de l'autèntic ensenyament del Crist.

Les seves comunitats s'assemblaven a les dels primers cristians. Tot els béns es posaven en comú i tothom treballava per tothom.

Els Bogomils eren vegetarians i el seu temple era la natura, on es reunien per pregar, ballar i cantar. Es basaven principalment en la lectura del Nou Testament i sobretot de l'Evangeli de Joan.

En una època de profunda foscor, els Bogomils van aportar els ideals de renovació i de la vida autèntica. Van ser els iniciadors de les reformes culturals que segles més tard es van produir a Europa: llibertat individual, igualtat i solidaritat internacional.

Els Bogomils també van ser els primers heretges, perseguits i desterrats per l'església ortodoxa. Van refugiar-se en diferents llocs del continent europeu i van exercir una gran influència en la creació dels moviments iniciàtics dels Templers i dels Càtars (del grec clàssic *khataris*, que significa *pur*, els purs, “els bons homes”).

L'èxode va fer passar els Bogomils per Bòsnia i Croàcia fins que van acabar arribant a l'Europa occidental i al sud de França, arrelant fortament en el territori del Llenguadoc.

Com bé sabem, els Càtars van patir la mateixa dissort que els Bogomils, i entre els segles XI i XIV van ser declarats heretges i foren perseguits, assassinats i cremats per la Santa Inquisició Catòlica, gairebé fins a l'extermini.

El castell de Montsegur va ser el darrer refugi dels Càtars, on avui en dia podem trobar l'estela que diu “*Als Càtars, als Martirs del Pur Amor Cristian.*”

La brutal persecució a la que van ser sotmesos, va provocar que es refugiessin en terres catalanes. La Ruta de l'Últim Càtar, que uneix Gósol i Tarascon d'Arieja, és testimoni d'aquesta travessa cap al Sud dels Pirineus. Molts dels Càtars, amb les seves famílies, van viatjar en l'anonimat i la discreció per tal d'instal·lar-se amb tranquil·litat en diverses poblacions catalanes.

A ells els devem, en bona part, els avenços primerencs que Catalunya va tenir a nivell cultural i polític alhora precursors de nous ideals de convivència de la societat.

L'últim perfecte càtar, Guilhem Belibasta, va dir abans de ser executat: “*D'aquí a 700 anys el llorer reverdirà.*” El llorer és l'Amor Diví en el que vivien, i així ha estat, ja que al segle XX torna a néixer a Bulgària, com la renovació d'un nou cicle, l'Escola Divina de la Fraternitat Universal del Mestre Peter Deunov.

El corrent espiritual i místic que travessa Europa d'est a oest torna a ressorgir.

Com veiem, hi ha hagut tres etapes principals de la influència de la font de llum búlgara:

- L'Escola d'Orfeu: que va passar dels grecs als romans i a la resta de cultures de la Mediterrània.
- Els Bogomils: que amb el seu èxode van originar al Languedoc el moviment Càtar que més tard es va refugiar a Catalunya.
- La Fraternitat Universal de Llum i Amor ancorada pel Mestre Peter Deunov, el qual va enviar el seu deixeble Omraam Mikhaël Aïvanhov a França per preservar i expandir el seu ensenyament.

És també necessari fer un petit apunt per aclarir el tema del gènere.

Quan es parla del deixeble o de l'home, cosa que passa centenars de vegades en el llibre, hem de saber que no es refereix exclusivament al gènere masculí. Per deixeble entenem l'ànima, que tant pot ser masculina com femenina. Pel que fa a "home", es refereix sempre, a no ser que s'especifiqui, a l'ésser humà.

És important fer aquesta precisió pels possibles lectors que trobarien en les expressions del llibre un llenguatge masculista o excloent del gènere femení; cosa molt llunyana de la realitat i de la concepció andrògina de l'ànima tal com la coneixia el Mestre.

És doncs una joia presentar-vos "Les Paraules Sagrades del Mestre" en català, el primer llibre traduït a la nostra llengua del Mestre Peter Deunov.

És amb el cor a la mà que he fet aquesta traducció, tractant de ser el més fidel possible a l'estil senzill i contundent de l'autor. El seu missatge i la seva paraula són avui en dia d'una actualitat urgent, ja que tot el que va anunciar i ensenyar durant les primeres dècades del segle XX anava i va dirigit a les generacions actuals.

Catalunya sempre ha estat una terra fèrtil i oberta a l'esperit, i així desitjo que la Llum i l'Amor immensos que va portar el Mestre Beinsa Douno trobin un petit lloc en les ànimes i els cors dels catalans. L'espiritualitat genuïna i el sentit sagrat de la vida és el que ens renova les forces, sobretot en moments de dificultat.

El context social i polític actual, farcit de reptes i desafiaments que se'ns presenten i de les múltiples contradiccions que hem de resoldre, és un bon moment perquè aflori en terres catalanes l'ensenyament Diví de la Fraternitat Universal de Llum i Amor, que ens aporten el Mestre Beinsa Douno i Omraam Mikhaël Aïvanhov.

Gràcies a la Nova Llum, la humanitat aprendrà a estimar i respectar el vertader valor de cada ésser humà com el que realment és: una Guspira Eterna provinent de la Font d'Amor Universal.

Aquest llibre és una petita llavor perquè la Llum Veritable il·lumini de nou les nostres terres, fent desig allò que Francesc Macià ens va reclamar en els seus ideals:

"Vulguem una Catalunya Espiritualment Gloriosa!"

Pere Sicart i Figueras, 29 de setembre de 2019

A LES ÀNIMES QUE ESTAN ESPERANT

Allò que anheleu està arribant!
Allò que estimeu en les vostres ànimes
és la realitat del demà!
Veni a la terra de la primavera eterna!
Veni a la terra del rejueniment etern!
Veni a la terra de l'alegria!
Veni a la terra de l'Amor!
Es troba tan a prop vostre!
No hi ha malaltia ni mort en aquesta terra.
Veni i rebeu els tresors que us pertanyen.
Veni a la terra on trobareu aquells que
us coneixen, i aquells que vosaltres coneixeu.

QUAN EL SOL BRILLA

Quan el Sol brilla la terra s'estimula, les aigües es mouen i neixen fonts que comencen a brollar, els vents bufen, les flors floreixen, els arbres donen fruit i l'home desperta i comença a pensar.

Aquest llibre és *per al deixeble!*

Aquest llibre és *per a tothom!*

Perquè tot home ha vingut a la terra a estudiar.

Tot home ha vingut a la terra per convertir-se en deixeble.

Aquest llibre és *per a tot el món!*

L'animal ha après a sentir.

Però l'home ha vingut a la terra a pensar.

L'Univers és un subjecte-lliçó per ell.

Està doncs cridat a estudiar.

“Ell l'ha creat només una mica inferior als àngels”

L'home aprèn mentre els àngels serveixen.

Allò que han après, ara ho apliquen servint.

Els homes són deixebles, mentre que els àngels són servidors.

Per tal d'estar en condicions de servir,

s'ha d'haver estat deixeble en algun moment.

El servei és més elevat que l'aprenentatge ordinari.

El servidor celestial és més elevat que el deixeble terrestre.

“El Fill de l'Home no va venir per ser servit, sinó per servir”

El deixeble estudia, però el Mestre serveix.

EL CAMÍ DEL MESTRE

Estimeu el camí perfecte de la Veritat i la Vida.

Poseu la *Bondat* com a fonament de la casa.

La *Justícia* com a mesura.

L'*Amor* com a bellesa.

La *Saviesa* com a muralla protectora.

La *Veritat* com a Llum.

Només llavors Em coneixereu, i podré manifestar-Me a vosaltres.

Déu	Allò que és l'esperança eterna de l'ànima humana, i allò que ella busca de mil maneres diferents, és Amor-Déu. La cosa més gran en la vida del deixeble és el seu esforç per dirigir-se cap amunt, cap al Bé etern.	2
El Mestre	Només el Mestre crida als seus deixebles. I els deixebles coneixen la <i>Seva veu</i> .	3
El deixeble	Quan el deixeble troba el seu Mestre està <i>a prop de Déu</i> .	4
Amor cap a Déu	El deixeble comença amb l'Amor. “Si m'estimeu, guardareu les meves Paraules” Primer de tot estima'l a Ell, el Qui sempre ha estat veritable i immutable en el Seu Amor cap a tu. Estima'l <i>a Ell</i> , el Qui t'ha donat la vida i totes les condicions necessàries per viure i créixer.	5
Els tres principis	La Veritat exclou tot plaer. La Saviesa exclou tota frivolitat. L'Amor exclou tota violència.	6
Llum	El deixeble viu en la <i>Llum</i> . Aquest és l'únic món real. L'ombra no és real. Busca la Llum, que no te ombres. Evita tots els pensaments i totes les emocions que enfosqueixen la teva consciència.	7

Veritat	“El Cim de la Teva <i>Paraula és la Veritat</i> ” On la Veritat brilla, el fruit creix i madura. El deixeble entén la Veritat només quan l'aplica.	8
Puresa	El deixeble ha de ser pur en els seus pensaments, desitjos, i accions per tal que el Mestre li confiï els mètodes per <i>treballar</i> .	9
El camí del deixeble	El Camí del deixeble és la Via de <i>l'Alba</i> . És el Camí de <i>Llum</i> Eterna – el portador d'Amor.	10
Déu	L'Únic Ésser del qual l'home es pot apropar més fàcilment és <i>Déu</i> .	11
Amor cap al Mestre	El deixeble té amor pel <i>seu Mestre</i> . D'aquesta manera està capacitat per rebre el que el Mestre li pot donar. El deixeble estima el Mestre.	12
El foc	El deixeble ha de passar pel <i>foc</i> per tal de <i>ser purificat</i> .	13
L'alegria del Mestre	Quan l'alegria del deixeble està en Déu, llavors l'alegria del Mestre està en el deixeble. Perquè el Mestre no busca la seva pròpia glòria, sinó la <i>Glòria del seu Pare</i> .	14

El camí correcte	El deixeble no admet en la seva ment cap dubte sobre la Divina Providència. Sap que el camí per on avança és el <i>correcte</i> . És <i>la via que condueix a Déu</i> .	15
Prudència	El deixeble sempre ha de considerar bé els seus actes, prèviament. La <i>Prudència</i> precedeix la <i>Pau</i> .	16
El Bé	Has de saber que el deixeble sempre té la possibilitat de fer el bé. El <i>Bé</i> és l'objectiu de la seva vida.	17
Convicció	El deixeble passa a través de la temptació per tal que les seves conviccions siguin provades.	18
L'ànima	Considera't tan sols com <i>una ànima!</i> Considera't com <i>una ànima viva aspirant cap a Déu</i> .	19
Resistència	El deixeble sovint és col·locat sota una forta tensió emocional, per tal d'aprendre a mantenir la seva consciència desperta, i guanyar la força necessària per resistir tot el que se li presenti. Una vida sense experiències intenses és la vida d'una ànima adormida.	20
Resistència	El deixeble ha de resistir tot el que li arribi. Darrere els fets que passen a la seva vida, sap discernir l'activitat de l' <i>Amor sense límits</i> que uneix totes les coses.	21

Misticisme	Una cop ha trobat el seu Mestre, i després que el seu Mestre li <i>hagi parlat</i> , el deixeble guarda la seva Puresa <i>sagradament</i> .	22
Vigilància	La consciència del deixeble ha d'estar sempre totalment desperta. Perquè en el món hi ha moltes ànimes endarrerides en el seu camí evolutiu, que poden crear tot tipus de paranys per tal d'atreure'l i possiblement desviar-lo del bon camí.	23
Treball amb el Mestre	El deixeble ha d'experimentar-ho tot <i>com una ànima, una ànima viva</i> estimant Déu. Llavors pot <i>treballar</i> amb el seu Mestre.	24
Comprensió	Les formes són els vestits de les coses. No deixen perplex ni destorben el deixeble. Ell es fixa en la <i>idea eterna</i> que treballa a dins seu i les hi dona valor. D'aquesta manera entra en contacte amb la regió de l'Esperit, amb la vida interior de la creació.	25
La consciència del deixeble	El deixeble sempre està a classe. Sap i és conscient, en tot moment, del fet que ell és un deixeble.	26
Pregària	El deixeble prega tot sol. Quan prega, es concentra i experimenta les paraules profundament.	27
Disciplina	El deixeble és molt exigent en <i>l'acompliment</i> de les Lleis Divines.	28

Silenci	No expliquis les teves experiències a ningú fins que hakis aconseguit establir dins teu una base en la que recolzar-te.	29
L'Esperit	Fes-ho tot sota l'ull vigilant de l'Esperit!	30
Amb Déu	Estigues sempre en contacte amb el Déu d'Amor. Tots els pecats es cometem fora de Déu.	31
Contemplació	Els moments de <i>contemplació</i> són els <i>moments sagrats</i> on les imatges sublimes prenen possessió de la consciència del deixeble. La contemplació és indispensable pel deixeble, perquè durant aquests instants posa la seva vida interior en ordre i guanya el control sobre si mateix.	32
Solitud	És necessari que el deixeble <i>visqui apartat</i> dels altres durant un cert període de temps per tal de guanyar estabilitat. Així el seu pensament es torna organitzat i fort.	33
Guarda la teva llibertat	Mantingues sempre la teva ànima lliure!	34
Puresa	La puresa és l'ambient on sempre viu <i>el deixeble</i> . No hi ha cosa més preuada pel deixeble que la puresa!	35
Amor Diví	<i>L'Amor Diví</i> és la moral del deixeble!	36

Creixement	<p>Les flors floreixen i els fruits maduren sota els rajos del sol. L'ànima del deixeble només creix dins de l'<i>Amor Diví!</i></p>	37
Caràcter	<p>El deixeble té un caràcter fort quan el seu Amor no varia. Si varia, ja no és Amor.</p>	38
Llibertat	<p>El deixeble sempre escolta la <i>veu de Déu</i> a l'interior de la seva ànima. Llavors tota por és esvaïda, i una pau profunda impregna la seva ànima. Ell és <i>lliure</i>.</p>	39
Una ànima verge	<p>El deixeble ha de dirigir una vida pura i verge! Només així pot prendre consciència de si mateix com a <i>ànima viva</i> - una ànima verge.</p>	40
L'ideal	<p>Les proves no són més fortes que l'ideal del deixeble. Per aquest motiu, tan sols es pot reconèixer un deixeble en els moments d'adversitat. El deixeble és més fort que totes les condicions, perquè es troba per damunt d'elles. Porta en el seu interior el <i>Diví</i>. Hi ha ànimes dominades per les condicions de la vida, però aquestes ànimes no tindran mai cap ideal. Una ànima amb una voluntat inexpugnable – aquest és l'<i>ideal</i>.</p>	41

Executar	El deixeble és estricta cap a ell mateix! Guarda les paraules del seu Mestre <i>sagrament</i> i executa completament totes les Seves ordres.	42
El primer pas	El primer pas del deixeble: Has de considerar-te a tu mateix com una <i>ànima viva</i> , esforçant-te en <i>tres direccions</i> : sentir, pensar i actuar en acord amb Déu. El segon pas: considerar a tothom com a ànimes, que han d'estimar a Déu. Els deixebles de la Fraternitat Universal són <i>ànimes</i> , no homes ni dones.	43
Felicitat	El deixeble no espera que la seva felicitat vingui de l'exterior. Ell estudia i treballa sobre si mateix i en el món, sense caure sota l'encanteri del món. L'aparent felicitat en el món és la veritable carcellera de la presó que, obre la porta, deixa sortir els presos, i després els empresona de nou.	44
El pensament del deixeble	L'ànima del deixeble ha de romandre omplerta amb un sol pensament noble – <i>el Treball de Déu!</i>	45
Recordar	Recorda només una cosa: Ets una <i>ànima viva que estima a Déu!</i>	46

Mestre i deixeble	Una vegada el Mestre ha baixat fins al deixeble, el deixeble s'acosta a Ell. Amb obediència i Amor, el deixeble s'apropa <i>al seu Mestre</i> . El Mestre, mentre baixa cap al deixeble, li imparteix l'Amor, però cal l'obediència del deixeble.	47
Ascendint	Primer el Mestre fa el descens per fer arribar l' <i>Amor</i> a baix. El deixeble desperta i comença a <i>estudiar i a ascendir</i> .	48
Vida natural	El deixeble porta una <i>vida natural</i> i evita qualsevol excentricitat.	49
Silenci – La dolça veu de Déu	El deixeble resol els seus problemes més difícils en absoluta quietud, quan tothom dorm, i només <i>Déu està despert</i> . <i>La dolça veu de Déu</i> només s'escolta en el silenci.	50
Una llei	Una llei uneix Mestre i deixeble: Viure d'acord amb <i>la Voluntat de Déu!</i>	51
El reialme del deixeble	La <i>Llibertat</i> és el vast Reialme on viu el deixeble. Ell ha de guardar <i>la seva Llibertat</i> .	52
Les relacions reals	L'ànima viu en la <i>Puresa absoluta!</i> Quan el deixeble no rep l'Amor del seu Mestre, la seva ànima es perverteix; quan no rep el coneixement, la seva ànima es deforma.	53

- El Nom
El Mestre crida els deixebles pel seu nom.
Només el Mestre dóna el *Nom* als seus deixebles.
I quan el deixeble ha escoltat el seu Nom per primera vegada de la boca del seu Mestre, experimenta una *joia* que sobrepassa *tota la felicitat* de la terra.
- 54
- Alegria
Cap llengua podrà mai expressar allò que l'ànima pot experimentar estimant a Déu.
El deixeble sempre està alegre.
- 55
- Obertura
Al matí les flors obren els seus pètals per tal d'absorbir els rajos del sol.
L'ànima del deixeble s'obre davant del Mestre, preparada per absorbir *les Veritats de Déu*.
- 56
- Llum
Mentre que el deixeble busca la llum exterior, res li pot ser dit sobre Déu.
Quan la foscor i les tempestes envaeixen l'exterior, una Llum interior apareix a la seva consciència, i en ell té lloc el naixement de l'*Amor pel més Sublim!*
Que mantingui aquesta Llum interior!
El deixeble espera aquest moment sagrat de la seva vida.
- 57

La veu del Mestre	El deixeble no pot tenir amistat al mateix temps amb les coses temporals i amb Déu. Si estima a Déu, veurà fosc tot el que és temporal, i gradualment s'esvairà. Llavors ell mateix es trobarà en un altre món – un món de <i>Llum, Pau i Alegria</i> . Allà escoltarà <i>la veu del seu Mestre</i> .	58
Pregària	La pregària és un <i>procés purificador</i> . El deixeble sempre ha de pregar. S'ha d'armar contra les influències del món amb la pregària, els pensaments purs, i un Amor Infinit per Déu.	59
Una llei	El deixeble està content quan pot ajudar al creixement d'una ànima. En el món espiritual hi ha una llei: quan un s'eleva, tots s'eleven!	60
Un camí interior	El deixeble treballa sobre els seus cossos espirituals. Hi ha certes coses que li seran donades <i>des de l'interior</i> . Les condicions exteriors no sempre són favorables.	61
Preparació	Quan el deixeble comprèn el seu Mestre de la manera correcta, està receptiu, i moltes coses li seran <i>impartides</i> .	62
Correspondència	Quan l'ànima ho rep tot <i>amb Amor</i> , tot se li dóna per Amor. Aquesta és una <i>Llei Divina</i> .	63

Ajuda mútua	<p>La primera <i>lleï sagrada</i> és: L'Amor tan sols regna en les esferes pures de la <i>Llibertat</i>. L'Amor només pot viure allà on regna una llibertat interior absoluta. El Mestre <i>dóna</i> aquesta llibertat al seu deixeble. Alhora, el deixeble ha de donar plena llibertat al seu Mestre. Aquesta <i>llibertat és sagrada!</i></p>	64
El Mestre	<p>Quan et trobes afligit en el desert de la vida, el Mestre escolta la teva crida. Eleva <i>la teva consciència</i>, i <i>sentiràs la Seva Ven</i>. Llavors seràs reconfortat.</p>	65
Unitat	<p>Només en Déu es pot acomplir la unió perfecte de <i>l'Amor Suprem i la Joia</i>. Quan tens això, Déu viu en tu.</p>	66
La vida Divina	<p>La <i>vida Divina</i> demana al deixeble que <i>visqui</i> contínuament <i>en l'Amor i la Joia</i>.</p>	67
Un altre Nom	<p>Sigues pur! Les grans ànimes viuen en l'absoluta Puresa. En aquesta esfera <i>el Mestre les hi dóna un altre Nom</i>.</p>	68
Puresa-Vida	<p>Quan la consciència del deixeble encén el lligam real que l'uneix amb el seu mestre, assoleix <i>la puresa</i>; ella esdevé la font de la seva Vida. És en aquesta Vida que ell estudia, creix i arriba a la perfecció.</p>	69

Vida per Déu	El Mestre sempre està llest per explicar al deixeble les veritats de Déu, tan bon punt percep la preparació i el desig en ell <i>de viure pel Gran Amor que tot ho abraça</i> . D'aquest Amor extreu la seva força i difon la Llum que en surt.	70
Guia del Mestre	El deixeble que reconeix a <i>Déu al seu interior troba el Mestre</i> .	71
El camí	L'aplicació de les lleis Divines a la vida demostra que el deixeble avança <i>pel Camí de la Veritat</i> .	72
Vida intensa	La vida del deixeble <i>és intensa!</i> El deixeble experimenta alegries i tristesses <i>desconegudes</i> pel món. Seva és la tristesa de totes les llavors sembrades en la terra fosca, i l'alegria de totes les flors completament obertes que han sortit a la llum.	73
L'Amor del deixeble	Quan el deixeble estima el seu Mestre, actua en la seva vida exactament tal <i>com ho faria el seu Mestre</i> .	74
Una regla sagrada	<i>Obre el teu cor cada dia</i> davant l'Estimat de la teva ànima, perquè Ell pugui veure les teves interioritats més secretes. <i>Obre la teva ànima cada dia davant del Senyor!</i>	75

- Fe
Tingues fe completa en Déu!
Així tota la por interior desapareixerà.
Creu que mai podràs perdre *el Valor* que Déu ha dipositat en la teva ànima abans de *la creació del món*.
Aquesta fe t'allibera de qualsevol por, desconfiança o dubte. Et fa *lliure* i fort.
- 76
- Humilitat
La *humilitat* és una expressió del teu *Amor cap al més Sublim*.
Els cims més inaccessibles despleguen la seva bondat fins a la vall.
- 77
- Naturalitat
El deixeble és totalment natural en la seva vida.
Això desperta la *bellesa* i la *sinceritat* en ell.
Aquesta naturalitat ofereix condicions favorables per l'expressió de l'Amor.
- 78
- Enteniment
Quan alguna cosa pertorbi la teva visió, prova de descobrir, darrere el vel de les formes temporals, l'infatigable *treball de l'Esperit* per l'elevació de les ànimes *cap a l'Etern*.
Troba *la imatge de l'Etern* a través de cada forma.
- 79
- El món
Intentar adaptar-se al món és l'error més fatal per a l'home.
Perquè sempre restarà enganyat.
Vivint en harmonia amb *la suau veu* del Qui és Sense Límits omple la seva vida de significat.
- 80

- Percepció El Mestre parla al deixeble de manera *clara i oberta*. El deixeble percep les Seves paraules i *les entén*. Ell *les guarda sagradament* en la seva ànima. 81
- El Mestre El Mestre es redueix per tal de manifestar l'Amor. Aquest no és un procés exterior. A través seu circulen els corrents purs de l'Amor cap a *totes les coses vivents*. D'aquesta manera vol apropar les ànimes a *la Llum i la Joia* en les que Ell viu. 82
- Correspondència Quan l'arbre dóna fruit abundant i bo, el jardiner està content de regar-lo. Els cels també li donen pluja i sol abundants. Quan el deixeble *aprecia i guarda* allò que *el Mestre* li ha donat, es desperta en el Mestre el desig de donar-li i revelar-li coses *encara més grans*. 83
- Coses sagrades La natura sàvia ha preservat totes les *coses sagrades* en llocs elevats, en els cims inaccessibles, perquè només aquelles ànimes que estiguin preparades per apreciar-les puguin gaudir de la seva bellesa. El deixeble no ha de revelar les seves coses més secretes al món. 84
- Voluntat Ningú de l'exterior pot pervertir-te si tu no ho permets. Aquesta *és la gran Llibertat* atorgada a l'home *des del Principi*. 85

Pecat	El deixeble estima les flors que creixen a la seva ànima. Són els seus pensaments, sentiments i actes preciosos. Vetlla sobre elles i no deixa que cap gelada les mati. El gel és aquell pecat que li és aliè. El deixeble estima les flors que creixen a la seva ànima!	86
Bé	El deixeble només s'ocupa <i>del Bé</i> .	87
Els Esperits	El deixeble discrimina entre els diferents esperits. Els esperits malignes se li atansen com a homes o dones, mentre que els Esperits de la Llum se li apropen com a <i>ànimes</i> .	88
El primer raig	L'aspiració cap a la Puresa és l'aspiració <i>cap a l'Amor</i> . Demostra que hom ha oblidat la vida ordinària i treballa per entrar a l'extraordinària. Quan el deixeble arriba a la <i>Puresa</i> , el <i>Primer Raig d'Amor</i> despunta en ell. Llavors, davant la seva mirada, es revela <i>la vida il·luminada de les grans ànimes</i> , una vida predestinada per <i>l'ànima humana</i> . Tot això és <i>obra de Déu mateix</i> . “A ells, Déu va revelar totes aquestes coses.”	89
Guardar	<i>Guarda</i> la Llibertat que Déu t'ha donat. T'ajuda a desenvolupar i construir el teu caràcter.	90

Un Lema	<i>És gran i gloriós per a l'home servir a Déu i habitar en el Seu Amor!</i>	91
La teva vida	La font que brolla des dels cims de les muntanyes ho va regant <i>tot</i> al seu pas. Si vols ajudar a la humanitat, <i>corregeix la teva vida!</i> D'aquesta manera <i>apliques la llei de la font!</i>	92
Paciència	El deixeble pot ser pacient, perquè sap com <i>esperar</i> . El deixeble pot ser pacient, <i>perquè comprèn</i> . El deixeble pot ser pacient, perquè sap que <i>hi ha un temps</i> per a cada cosa.	93
Tolerància	El deixeble suporta tots els retrets i les burles del món amb gran <i>tolerància</i> .	94
La ment	La llum de la ment dóna claredat i enteniment a la consciència del deixeble, així sempre pot estar <i>en contacte amb l'Esperit</i> .	95
Mansuetud	La mansuetud és una font pura i immensa en la vida. Sigues sempre pacífic i guarda <i>sagradament</i> en la teva ànima tot allò que brolla d'aquesta font!	96
Sempre	<i>Sempre</i> guarda la teva puresa interior.	97

Mestre i Deixeble	La <i>sinceritat</i> és un requisit indispensable perquè hi hagi <i>harmonia</i> entre les seves ànimes. És la condició en la que el Mestre <i>pot donar</i> , i el deixeble <i>pot rebre</i> . La sinceritat és la condició perquè hi hagi un intercanvi correcte entre el Mestre i el deixeble.	98
Actitud	Quan el deixeble és <i>sincer</i> , el Mestre es comporta amb <i>bondat i dolçor</i> cap a ell. Quan el deixeble no ho és, el Mestre és <i>sever</i> .	99
Experiència	Hi ha certes <i>experiències</i> que marquen <i>les etapes de la vida del deixeble</i> . L'experiència que viu el deixeble és <i>per a ell sol</i> . És <i>la regió sagrada de la seva ànima!</i> És la seva <i>riquesa</i> espiritual! La pot transmetre a algú altre segons la llei de la <i>llibertat interior</i> , però només ho pot fer en el cor d'una ànima propera que cremi amb la flama de l'Amor desinteressat i el desig constant de <i>servir a Déu</i> . Si la transmet a algú que no està preparat per entendre-la ni apreciar-la, sentirà una gran pena dins la seva ànima.	100
L'Esperit	Totes les coses de la vida del deixeble s'han de fer sota la <i>forta impulsió de l'Esperit</i> , sense tenir en consideració les debilitats humanes.	101
Puresa	Sigues pur com un <i>infant</i> .	102

Fidelitat	<i>Sigues fidel tal com Déu és fidel.</i>	103
La veu interior	<i>Escolta sempre la veu de la teva ànima, i sabràs com actuar.</i>	104
El treball del deixeble	<i>Fer tot el que és agradable a Déu. Aquest és el criteri del deixeble.</i>	105
Pensament sonor	<i>Pensa en Déu i en aquells que sofreixen quan et sentis trist i esgotat. Aquest pensament t'alleugerà i et donarà forces.</i>	106
La mesura	<i>L'actitud del Mestre cap al deixeble depèn del deixeble. El Mestre té una bona disposició cap a tots els deixebles que estudien correctament. Els rajos del Sol entren a l'habitació quan les finestres estan obertes.</i>	107
Els cossos espirituals	<i>El deixeble ha de desenvolupar els seus cossos espirituals per tal d'establir un contacte permanent amb el seu Mestre. El lligam entre Mestre i deixeble és espiritual.</i>	108
Proximitat	<i>El Mestre és Mestre per tothom. Però el deixeble pot encendre en el seu Mestre un Amor més gran cap a ell, actuant d'una manera sincera i sagrada en la que Déu es manifesti.</i>	109

Comunicació Mística	- Jo sóc <i>el Camí!</i> - I <i>la Llum</i> que em guia en <i>aquest camí!</i>	110
Pregària-Fe	Estigues sempre immers en la pregària, i encomana-ho <i>tot a Déu.</i> Quan Déu <i>vol fer alguna cosa</i> , crea les condicions necessàries perquè succeeixi.	111
El real	La veritable <i>Grandesa</i> es troba darrera de la matèria. El Real, <i>el més Sublim de la Vida</i> , és <i>invisible</i> . Per aquesta raó el deixeble gradualment renuncia a tot allò que és transitori i material. Llavors entra en el món on la Llum regna. Allà entén el seu Mestre correctament i llavors la seva vida passa a una nova octava, més elevada. Però tot això es pot produir en un <i>instant</i> . Depèn del deixeble.	112
Pregària-Puresa	Com <i>més</i> aigua surt d'una font, més pura és. El deixeble prega sovint. Això és necessari per la seva <i>Puresa</i> .	113
Una regla	Les paraules del Mestre no han de ser mai causa de temptacions pel deixeble. Elles sempre l'han d'eleva i alimentar.	114
Una llei	El deixeble sempre ha de conèixer i conservar en la seva ment aquesta llei: <i>Totes les coses de la vida treballen pel Bé!</i>	115

- Vida
 Quan una petita branca es mou amunt i avall però
 resta ben fixada a l'arbre, no pateix cap perill. Però
 quan cau de l'arbre, llavors sí que hi ha perill.
 Quan el deixeble Viu per Déu, és com una branca ben
 fixada a l'arbre.
 116
- Audàcia
 El deixeble ha de ser audaç i decidit. Així pot avançar
 pel *camí estret*. El camí estret condueix a *Déu!*
 117
- Felicitat
 Estigues *sempre* feliç!
 El lligam amb el món ideal omple el deixeble de
 felicitat.
 118
- Amor, Fe,
 Esperança
 Només el que està preparat pels sacrificis pot
 suportar-ho tot *en l'Amor*.
 El que *confia i es lliga* a Déu, ho aguanta *tot amb la Fe*.
 El que està ple d'alegria, sempre té *Esperança*.
 119
- Esperança, Fe,
 Amor
 Si no estàs content, perdràs la teva Esperança.
 Si no confies, perdràs la teva Fe.
 Si no estàs prou preparat pels sacrificis, no podràs fer
 florir el teu Amor.
 120
- Les tres regles
 Quan no te'n surts, manifesta *la teva Esperança*.
 Quan Déu t'instrueix, manifesta *la teva Fe*.
 Quan el teu germà caigui, manifesta *el teu Amor*.
 121

Les tres regles	<p>Quan l'<i>alba</i> es fa llum dins teu, manifesta la teva Esperança.</p> <p>Quan el Sol s'eleva dins teu, manifesta la teva Fe.</p> <p>Quan el Sol arriba al seu <i>zenit</i> dins teu, manifesta el teu Amor.</p> <p>L'Esperança es troba en el món <i>físic</i>.</p> <p>La Fe es troba en el món <i>espiritual</i>.</p> <p>L'Amor es troba en el món <i>Diví</i>.</p>	122
Plor	<p>Existeix un <i>plor sagrat</i>.</p> <p>En la vida del deixeble aquest plor circula per un camí especial. L'ha de deixar circular lliurement. Les llàgrimes curen. Netegen i purifiquen la consciència humana. Plorant ets reconfortat, sense plorar, sofreixes.</p> <p>Hi ha un plor que prové de la <i>compassió</i>.</p> <p>Hi ha un plor que prové de l'auto-sacrifici <i>per la humanitat</i>. És el plorar del Crist.</p> <p>Hi ha un plor d'origen sublim, quan l'home es troba <i>davant de la Divinitat</i>.</p>	123
Alegria	<p>Redueix els teus desitjos terrenals i tastaràs l'Alegria <i>de Déu!</i></p>	124
Fe	<p>La fe realitza les coses. El deixeble sempre té fe.</p> <p>La fe procedeix de la super-consciència.</p>	125
Vigilància	<p>Durant tota la seva vida el deixeble sempre està content, vigilant i ben despert.</p>	126

L'ideal del deixeble	El deixeble de la Fraternitat Universal té per anhel i ideal la realització en la seva vida de: <i>L'Amor Diví.</i> <i>La Saviesa Divina,</i> <i>La Veritat Divina.</i>	127
Llarga vida	La puresa <i>perllonga</i> la vida. Si el deixeble manté el seu cos pur viurà una <i>llarga vida</i> ; si l'embruta, haurà de canviar-la abans.	128
Amor	L'Amor és portador de tota l' <i>abundància</i> de la vida. En l'abundància tot descontentament desapareix. El deixeble ha entès l'Amor correctament, només quan ha reconciliat totes les contradiccions de la vida. Si no és així, vol dir que no ha comprés l'Amor.	129
Amor-Puresa	El que estima, comença a estimar la <i>puresa</i> . Tota la vida del deixeble ha de ser <i>pura</i> , en nom de l'Amor.	130
Paciència	<i>La paciència és una gran ciència!</i> Les arrels de la paciència es troben en el món Diví. La paciència neix de l'Amor; la paciència prové de la Pau; la paciència és el fruit de l'Alegria. Només qui estima és pacient. Només l'home de Pau és pacient. Només l'home feliç és pacient. Només l'home savi és pacient.	131

Veure-hi bé

Totes les formes transitòries i passatgeres són un quadre incomplet en el que l'*Esperit Diví* està treballant. El deixeble tan sols veu *en tothom* i a tot arreu el bé.

132

El nou naixement

Néixer és un procés continu.

Cada dia el deixeble ha de néixer en un *món nou*.

Cada dia té un nou coneixement de l'Amor, *un nou coneixement* de com *servir a Déu*.

Cada dia ha d'assolir una major profunditat per penetrar en les inexplorades *vies de Déu*.

Cada dia l'Esperit visita el deixeble i li explica una *nova paraula*.

Li aporta la puresa a la seva consciència i el *transforma* completament. Eleva el seu pensament.

Espera cada dia la visita de Déu!

133

Llibertat

Quan l'ànima del deixeble està desperta *a Déu*, es torna *lliure*. Els desitjos banals del seu cos no han de limitar la seva llibertat. En la llei del Karma, l'home es troba empresonat, però des que comença a viure *per Déu*, entra a la vida de la *Gràcia i l'Amor*.

I allà ja és del tot *lliure*.

134

Quedant-se i
passant de llarg

El Crist truca a la porta, si l'obrim, Ell hi entra,
però si no l'obrim, Ell passa de llarg i continua el
seu camí.

De la mateixa manera el Mestre *parla* als seus
deixebles. Amb els qui *l'escolten* i aconpleixen les
Seves paraules, *Ell hi treballa* i els ajuda. Però si
s'ofenen per les Seves paraules i no L'entenen, passa
de llarg i continua el seu camí.

135

Una prova

El deixeble ha d'estar ben despert quan es troba en el
món. Quan travessi per prats coberts per llits
de flors, ha de passar-hi de llarg, sense aturar-s'hi. Si
s'hi atura, quedarà emborratxat pel seu perfum,
s'adormirà i restarà atrapat.

Per això la seva consciència ha d'estar sempre alerta i
en harmonia musical, concentrada en el seu propòsit, i
en contacte *amb el seu Mestre*.

136

Natura

Totes les formes de la natura són símbols *del món*
ideal i etern. Són el *llibre* en el que el deixeble llegeix *el*
que Déu ha escrit.

El deixeble comença *estudiant la natura*: les fonts, les
herbes, les flors, les muntanyes. *En elles* busca els
mètodes justos *de la vida i la puresa*.

137

Cor, ment, ànima

El deixeble té el cor d'un *infant*.

En la seva ment és un adult.

Sempre alimenta el més elevat i noble en la seva ànima.

138

L'aura	El deixeble sempre s' <i>envolta</i> mentalment a ell mateix amb una aura impenetrable a la influència de les coses temporals. <i>Pensant en Déu</i> el deixeble encercla la seva aura amb la <i>Llum Divina</i> .	139
Puresa i Amor	El deixeble ha de ser sempre pur si vol entendre i rebre l'Amor. Quan arriba a la puresa, estima a tot el món. La puresa és el seu <i>encerclament</i> .	140
Amor	L'Amor és sublim! És el <i>Gran principi</i> que <i>sempre</i> omple i vitalitza l'ànima del deixeble.	141
Pregària	El deixeble <i>sempre</i> ha d'estar pregant per tal de mantenir el contacte amb el món invisible i protegir-se dels paranys dels esperits inferiors.	142
Llum	El deixeble sempre ha de caminar en la <i>Llum</i> per evitar ensopegar.	143
Estudi	El deixeble només ha de pensar en això: que ha d' <i>estudiar</i> . I mai s'ha de considerar més gran que els altres. Sap que el coneixement que encara li queda per aprendre <i>és il·limitat</i> . S'adona que es troba just a l'inici del Gran Camí. <i>Els cims de l'aprenentatge</i> que ha d'escalar no tenen límits!	

- Per aquest motiu és humil. La humilitat el porta *al Temple de la Saviesa*.
El que parla d'ell mateix no és un deixeble. 144
- Calma El deixeble sempre ha de *mantenir la calma* en totes les circumstàncies; sap que tot és pel seu bé.
La por pertany al món animal. 145
- La Font Al deixeble, només li cal beure Aigua de *la Font*.
Prefereix passar set que beure aigua impura. 146
- El que té set Només l'home *que té set* trobarà la font a la muntanya.
Només el que té set *va a la Font*. Només el deixeble trobarà el Mestre en la seva vida. Només el deixeble romandrà al costat del Mestre. 147
- Bé El que penses, ho absorbeixes en tu mateix. Pensa sovint en la Veritat, l'Amor, la Saviesa, la Justícia, i les Grans Virtuts.
I elles habitaran en tu.
L'Aigua que brolla de les profunditats és pura. 148
- L'alegria de l'espera El deixeble sempre està content amb el moment present.
Sempre ha de tenir quelcom de Diví *per enfocar-s'hi i mirar cap endavant*. Aquesta espera és la seva alegria i el seu confort. 149

Sigues intel·ligent	El deixeble ha de ser molt intel·ligent per tal de comprendre bé totes les coses. És bo avançar per un camí ben il·luminat <i>per la Llum</i> .	150
Amor	Quan el deixeble entra al regne <i>de l'Amor</i> queda subjecte a <i>unes altres lleis</i> . L'Amor és quelcom d' <i>espiritual</i> . En l'Amor no hi ha separació. En l'Amor Diví no hi ha cap interrupció: <i>creix per sempre més</i> .	151
Cap a l'Amor, la Llum i la Veritat	Mantingues sempre els teus pensaments per damunt de les coses terrenals. Eleva els teus pensaments cap a l'Amor, la Llum i la Veritat.	152
Sorpresa	Res ha de sorprendre el deixeble. Sempre ha d'estar tranquil. Sap que hi ha un <i>Pla Diví</i> que dirigeix totes les coses. D'aquesta manera res el pot sorprendre.	153
Prudència	En la vida del deixeble es requereix <i>prudència</i> . El deixeble evita <i>totes les disputes</i> . La prudència és filla de l'Amor i el coneixement.	154
Sensitivitat	Les aigües d'un llac s'ondulen al més lleuger toc de la brisa. El deixeble ha de tornar-se més i més sensible per tal de respondre a les ones més delicades que venen de les altures.	155

La Llum Blanca	Quan el deixeble es troba immers dins la Llum Blanca, reconeix el seu <i>Mestre</i> . És des de l'esfera de la <i>Llum Blanca</i> que el Mestre li parla.	156
La Casa Real	La veritable casa del deixeble es troba a l'interior de la seva ànima. Ell no té casa a l'exterior de sí mateix.	157
Déu	És genial <i>servir a Déu</i> . <i>En la presència de Déu tot és sempre preciós</i> .	158
L'Amor Diví	Tal com ens exposem al Sol, de la mateixa manera hem de viure en l'Amor Diví.	159
L'Amor	Quan el deixeble estima a Déu, <i>es purifica</i> . Però també es pot purificar a través del <i>sofriment</i> . L'Amor és una força viva, un corrent que flueix constantment de Déu, i que ha de circular a través de les nostres ànimes.	160
L'Amor	Quan el deixeble viu en l'Amor, <i>resol fàcilment</i> tots els seus problemes, i per a ell ja no existeixen més les contradiccions.	161
Concentració	El deixeble ha de controlar els seus pensaments, i amb els seus pensaments, servir la Veritat. Per tant, és necessari que concentri la seva ment. Pot pensar en la llum donadora de vida, en el seu meravellós vestit lluent de set colors, i en el seu llenguatge musical.	

Aquesta és la gran harmonia en el món. Pot pensar en el Sol Diví Donador de Vida, cap al qual totes les coses es mouen.

D'aquesta manera la consciència de l'home s'afina.

162

Consciència Musical Quan el deixeble s'està concentrant no s'ha d'adormir, cal que estigui totalment despert. Si s'adorm, pot ser arrossegat pels corrents negatius de la natura, dels quals només se'n pot sortir amb gran dificultat.

163

El Camí El deixeble sempre ha d'estar ben despert *en el seu Camí*. Aquest és el camí del qual el Senyor diu: "I pocs són els que hi entren."

164

Llibertat El deixeble és lliure quan res el pot desviar *del seu Camí*. No hi ha res més poderós que la seva tasca.

165

Meditació El deixeble ha de meditar i no caure en un somni. Quan medita, està despert, perquè *la seva ment està activa*; però quan somia de dia, s'adorm, perquè llavors entren en joc les emocions baixes.

166

El Camí *El Camí del deixeble és agradable perquè és un Camí d'ascensió!*

167

Un pilar moral	El deixeble ha de ser tan elevat moralment que les seves aspiracions estiguin per sobre de tota temptació. No pot ser temptat pel mal. El deixeble no ha de tenir només aspiracions morals sinó també <i>un pilar moral</i> .	168
Experiència	El deixeble no s'ha de beneficiar només de la seva experiència, sinó també de la dels altres. Així, entra en el camí de l'Amor unificador.	169
L'essència	L'home és un ésser col·lectiu. Ha d'adonar-se que porta la imatge de Déu. Ha de tenir un caràcter ferm i estable, i reconèixer l'essència del Bé Etern.	170
La realitat	No fixis la teva atenció en res exterior a tu fins que hakis arribat a <i>conèixer-te a tu mateix</i> . Quan el deixeble arriba a conèixer la realitat a l'interior seu, comença a entendre la realitat que resideix en la fundació <i>de tota la Creació</i> .	171
Naixement de l'Esperit	El deixeble ha de néixer de l'Esperit. Llavors s'eleva per damunt de les coses temporals, i les contradiccions a la terra ja no existeixen més per ell.	172
La Voluntat de Déu	Hem de viure <i>d'acord amb la Voluntat de Déu!</i> Ella inclou el benestar de tots els éssers vius.	173

Desig	Desitja el que està basat en un raonament superior! Desitja el que és bo per tothom! Desitja <i>el que Déu desitja!</i>	174
Llibertat, limitació	El deixeble és lliure. Per això es limita a sí mateix. Qui no es limita a sí mateix és limitat per la natura.	175
Enteniment	No és possible veure-hi clar dins un llac turbulent. <i>El llac tranquil</i> reflexa els cims de les muntanyes, el cel, el sol, i les estrelles. El deixeble ha de tenir una ànima tranquil·la i una ment equilibrada. Llavors arriba l' <i>enteniment</i> , i moltes contradiccions són esclarides.	176
Coneixement i Fe	El coneixement només és accessible als <i>homes savis</i> . El que creu ha d'estudiar; mentre que el que coneix ha d'aplicar. Hi ha quelcom de <i>preciós</i> en el coneixement. El coneixement no pot créixer sense la fe.	177
Naturalitat	La <i>Llum</i> entra en l'ànima del deixeble com l' <i>arribada de l'Alba</i> . El deixeble no ha d'esperar que arribi res per mitjans miraculosos. Totes les coses de la vida han de passar <i>de manera natural</i> i en el moment precís.	178
Fe	Creu en aquell que t'instrueix! Creu en aquell a qui estimes! El deixeble ha de tenir una <i>fe absoluta en el seu Mestre</i> .	179

- Fent-se fort L'arbre jove està exposat a les tempestes i així es fa fort i creix fins a convertir-se en un roure poderós. El deixeble ha de passar per moltes adversitats per tal de fer-se resistent i sobreposar-se a totes d'elles. D'aquesta manera arribarà a la *bona* comprensió de la vida.
- 180
- Aprenentatge Pel deixeble el món físic és un lloc *d'aprenentatge*, no un lloc de distracció. L'aprenentatge fa que la seva vida sigui completa, bella i feliç. Només *l'aprenentatge* dóna contingut a la seva vida. Només *el servei* li dóna sentit. El deixeble tan sols està de pas en el món físic; no s'atura aquí.
- 181
- El Llibre Sagrat Tot el que parla sobre *El Qui estimes* t'interessa. El deixeble llegeix incansablement *el Llibre Sagrat* de la Natura per tal de descobrir el pensament de Déu. Déu és el seu *Estimat!*
- 182
- El test del deixeble Imagina que tens a les teves mans una copa ordinària que conserves amb molta cura. Un bon dia es trenca i comences a plorar, pensant que tot està perdut. Però la *Natura Sàvia – l'Amor Diví-* ha preparat per a tu una altra copa amb un *contingut preciós*. La decepció et prepara per la *nova alegria* que t'està esperant. Així t'enjoies en el nou regal sorpresa de l'Amor, provinent del *món de la Realitat*.
- 183

- Amor Resta fidel a l'Amor malgrat totes les proves! El deixeble ha de *restar ferm* en l'Amor *fins al final*, sense dubtar-ne. El camí de l'Amor és un camí *ple de proves* i exàmens, que el deixeble haurà de superar per confirmar la seva persistència en l'Amor.
- 184
- Sensibilitat El deixeble no ha de perdre la seva sensibilitat. No ha de permetre que els seus sentiments es tornin tediosos. El *pensament elevat* afina el sistema nerviós i el fa *més sensible*.
- 185
- Amor i Saviesa *La vida del deixeble* no és una vida ordinària. L'Amor i la Saviesa habiten en cadascun dels seus actes. L'Amor representa una font cristal·lina de la que beu, mentre que la Saviesa representa *el cim d'una muntanya que escala*.
- 186
- Tendresa La *tendresa* és una qualitat necessària *pel deixeble*. *Ha de ser gentil!* Així prepara el camí per l'Amor. La tendresa no trepitja la canya trencada ni apaga el llum esmorteït. Porta a la terra *la resplendor del món dels àngels*.
- 187
- El món El deixeble ha d'estar present en el món, però el món no ha d'estar present en ell.
- 188

El Sublim	<i>Un alt ideal omple la consciència del deixeble!</i> Com n'és de meravellós quan el deixeble porta quelcom <i>sublim</i> en la seva ànima!	189
Cap al Sublim	Com n'és de preciós adonar-se que et mous <i>cap al</i> <i>Sublim</i> , ja que allà la vida es torna plena de valor i significat.	190
Puresa	El diamant pur reflexa perfectament la <i>Llum</i> . La <i>puresa</i> és un prerequisite per a tots els assoliments. Només qui sigui pur pot travessar els portals del <i>Coneixement Suprem!</i> El deixeble ha de ser pur. – <i>Sempre pur!</i> Per ell no existeix res més gran en el món que la <i>Puresa!</i>	191
La promesa	El deixeble sempre ha d'acomplir les seves <i>promeses</i> per tal de desenvolupar la constància del seu <i>caràcter</i> .	192
Déu	- No tinguis por! Déu és immutable! Dóna generosament el que pertoca a totes les coses.	193
La realitat	La realitat fonamental de la vida del deixeble ha de ser <i>la seva aspiració cap a l'ideal</i> .	194

Llum	<p>La <i>Llum</i> ha de ser present a la teva vida! La <i>Llum</i> revela la <i>bellesa</i> del món. És necessària pel creixement. <i>La Llum és aliment per a l'intel·lecte.</i></p>	195
Harmonia	<p><i>La primera tasca</i> del deixeble és restablir l'harmonia <i>en el seu interior.</i> L'harmonia és l'afinació dels pensaments, sentiments i accions. És la música interna que omple l'ànima del deixeble. Malgrat totes les contradiccions i els conflictes, el deixeble no ha de perdre mai l'equilibri, el caràcter o la seva música interior.</p>	196
Influència	<p>El deixeble ha d'evitar la influència de les coses temporals del món fins que se senti fort.</p>	197
Comprensió correcta	<p>El deixeble ho ha d'<i>entendre</i> tot de <i>manera correcta</i>. Això li donarà <i>els bons mètodes</i> per treballar. No s'ha de crear un patiment propi a causa de la interpretació errònia de les coses.</p>	198
Un temps precís	<p>Quan <i>el Mestre instrueix</i> el deixeble, el segon no ha de demanar-li res al Primer, sinó simplement <i>escoltar-Lo</i> i intentar <i>comprendre'l</i> correctament. Hi ha un moment precís on el Mestre donarà quelcom al deixeble.</p>	199

- Recompensa *L'alegria de la font* consisteix en això: quan les plantes que rega donen *fruit abundant*. El deixeble que ha rebut molt, tan sols pot *recompensar* el Mestre amb *el seu gran Amor per Déu*. 200
- Dejuni El deixeble pot començar el dejuni quan *el seu Esperit* es troba en *un estat ascendent*. Llavors, pot elevar-se més fàcilment *per damunt de les coses materials*. 201
- Dubtes El deixeble ha de travessar els dubtes. És una regió que ha de creuar *d'un costat a l'altre*. Allà es trobarà en una *llarga i àrtica nit*. Però ha de conèixer la llei següent: cal travessar aquesta regió per sortir de nou a la *Llum del dia resplendent*. S'ha de mantenir ferm en tot moment. Després que hagi passat el període de foscor, vindrà *l'enteniment – el dia brillant de la seva Iniciació!* 202
- Dubte Per al deixeble, el dubte és un *problema* que ha de resoldre *correctament*. 203
- Dubte *El primer test* que el deixeble s'imposa a ell mateix és el dubte. Per aquesta raó ha de travessar *tot sol* la nit del dubte i *conquerir-la*. 204

El món de l'Amor	Quan vius en l'Amor, creus, i <i>tot és clar per tu</i> . Amb això sabràs que estàs en <i>el món de l'Amor</i> . Allà no hi ha cap dubte. En el moment que comencis a dubtar, quedarà clar que l'Amor està absent.	205
Dificultats	Tan bon punt el deixeble comenci a avançar definitivament <i>pel Camí</i> , apareixeran grans dificultats que poden fer-lo ensopegar. Això no l'ha de preocupar perquè, per a ell, les dificultats no són mai prou importants. Sempre ha de seguir endavant!	206
Reconciliació	<i>Reconciliar-se amb Déu és acceptar el seu Amor.</i>	207
Els mètodes de Déu	<i>Estimar a Déu és utilitzar tots els mètodes que Ell utilitza.</i>	208
Déu	<i>Entendre a Déu implica utilitzar la Llum Divina.</i>	209
Conèixer Déu	Només pots conèixer a Déu quan <i>L'estimes</i> . Només pots conèixer a Déu quan ets conscient <i>del seu Amor</i> .	210
Justícia Divina	Viure d'acord amb Déu significa aplicar la <i>justícia Divina</i> , i aquesta justícia s'aplica a tothom amb la mateixa mesura.	211

- La mesura El Mestre donarà a cadascú tant com la justícia Divina disposi per ell. A ningú li serà donat menys. Però el Mestre *és lliure* de donar més a qui vulgui. 212
- L'ànima El deixeble ha d'estimar les ànimes dels homes, no ha d'odiar a ningú. L'ànima propera de qui estimes, i aquella de qui no estimes, són *estimades per igual* a les altres. Però tu, segons la carn, has fet *distinció* entre elles. Això és pecat. 213
- Compte El deixeble no està obligat a donar compte dels seus actes als homes. Abans d'actuar d'una manera o d'una altra, hauria de prendre en consideració *les lleis i les regles Divines*. 214
- Moral El deixeble es fixa, abans de res, en com el seu treball se sosté davant de Déu, no davant de la gent i la opinió pública. Aquesta és *la veritable* moral en la seva vida. 215
- Moral La moral és l'Amor del deixeble per Déu. No existeix una altra moralitat. 216
- Amb Amor El deixeble ho ha de fer tot *amb Amor*, així també podrà fer totes les coses amb facilitat. Si l'Amor està absent, trobarà moltes contradiccions pel camí, la primera de totes: el dubte. 217

- El món de l'Amor El Món de l'Amor és el món de les adquisicions i els èxits més grans. Cap cosa feta sense amor és fructífera.
Tota cosa feta sense amor és un crim. 218
- El Regne de Pau Troba el lloc i el significat intern de cadascuna de les coses que passen. Així mantindràs el teu *equilibri* quan travessis totes les tempestes de la vida.
Això és necessari, si vols entrar al Regne de Pau. 219
- Benedicció Quan certes *benediccions Divines* no poden introduir-se en el deixeble, la causa no es troba en Déu, sinó *en el deixeble*.
Déu ha preparat una benedicció per tothom! 220
- Plorar El deixeble ha de plorar quan ningú l'estigui mirant.
Llavors el seu plor és una benedicció.
Pot plorar amb els altres quan es tracta d'afers humans, però quan plora per un motiu Diví, ha de plorar *tot sol*. 221
- Cel El deixeble viu a la terra però *pensa en el cel*. Treballa per a la realització de les *lleis Divines* a la terra. 222
- Paciència Suporta-ho tot en nom de l'Amor fins que arribis a l'Amor. Quan l'Amor arribi, rebràs la *paciència*. 223

- Amor
- És l'Amor, només l'amor, el que *ensenya l'obediència*.
La nova obediència és l'obediència per Amor!
“El que M'estima guardarà els meus comandaments.”
Això només ho fa possible l'Amor, i llavors arriba *el regal*:
“I habitaré en vosaltres *fins a la fi del món*.”
- 224
- Obediència i aprenentatge
- Quan el deixeble rep l'Amor del seu Mestre, és obedient en tot per tal que l'Amor arrel·li en ell.
De la mateixa manera, aprèn perquè l'Amor creixi en el seu interior.
- 225
- Les mans
- Les mans han estat creades *per a treballar!*
Quan el deixeble mira les seves mans, li diuen:
“Vam ser creades *per a treballar!*”
El deixeble no ha de ser mandrós.
- 226
- Les ungles
- El deixeble no ha de tenir *taques blanques* a les ungles.
Són el resultat de fortes pertorbacions interiors i molèsties.
El deixeble ha d'estar sempre en calma, impertorbable, i res l'ha de poder *sorprenre*.
- 227
- Bé
- El deixeble va *cap al Bé* amb els seus peus. Fa el Bé amb les seves mans, i pronuncia el Bé amb els seus llavis.
Tres mons han de participar en el Bé: el físic, l'angèlic i el Diví.

El Cap	El cap del deixeble sempre ha d'estar <i>dret</i> , no corbat. Quan està corbat, es torna receptiu a certs estats i pensament negatius, però quan està dret, el deixeble entra en contacte amb les energies solars i positives de la vida.	229
La mirada	La mirada ha de ser suau, dolça, pura, concentrada i mai ambigua. Sempre ha d'estar lligada a un <i>pensament Diví</i> .	230
La mirada	La mirada del deixeble és d'una naturalesa tal que mai destorba l'harmonia dels altres.	231
Salutació	La millor salutació és <i>la que donen els ulls</i> . És la més pura, i Déu la reconeix. L'Amor és quelcom d'espiritual i <i>Diví</i> . Troba el seu canal d'expressió en el món físic mitjançant els ulls.	232
Moviments	Tots els moviments del deixeble han de ser conscients i voluntaris. El deixeble no ha de fer cap moviment inconscient, perquè aquests moviments estan sota l'influència d'esperits retardats en la seva evolució.	233
Postura erecta	El deixeble sempre ha de mantenir una <i>postura erecta</i> . Això li permet mantenir la seva consciència desperta i predisposa el seu Esperit <i>per treballar</i> .	234

Una regla	Després d'haver estat amb el Mestre, el deixeble torna directament a casa seva sense aturar-se a cap lloc durant el camí.	235
Alimentació	El menjar més ideal és la <i>fruita</i> . El deixeble s'ha d'alimentar principalment de fruites. Netegen el seu organisme i també els seus sentiments i pensaments.	236
Alimentació	Quan el deixeble menja, ha d'estar ple d'Amor i gratitud.	237
Dormir	És bo per al deixeble estar despert fins a les deu de la nit i després anar-se'n a dormir.	238
Dormir	Quan va a dormir, el deixeble ressol en la seva ment totes les contradiccions del dia, restaura la calma i la pau en ell i s'adorm ràpidament, com un infant acabat de néixer.	239
Malaltia	El deixeble no s'ha de posar malalt. Hauria de considerar les malalties com una eina educativa que la natura utilitza per <i>equilibrar les forces de l'organisme</i> . L'Amor exclou tota malaltia. L'Amor és el portador de la <i>Vida abundant</i> . Una persona malalta, si fusiona amb l' <i>Amor Diví</i> , es pot guarir <i>en un instant!</i>	240

- Medecina natural El deixeble ha de tenir coneixements de *medecina natural*. *El menjar, l'aigua, l'aire i la llum* són factors de guariment. *Els rajos del Sol*, absorbits amb Amor, són l'elixir més curatiu. Tenen un efecte relaxant en l'ànima i reconforten l'Esperit.
El deixeble es pot guarir elevat els seus pensaments i sentiments fins a l'Esperit. També pot curar-se mitjançant la *pregària*, i en alguns casos, amb la *pregària i el dejuni*.
- 241
- La puresa de la sang El deixeble ha de tenir una *sang pura*. *Els pensaments i els desitjos purs* mantenen la puresa de la sang.
- 242
- La roba El deixeble té cura de la seva roba perquè està *impregnada de la seva pròpia aura*. Si va a parar en males mans, és possible que pateixi sense saber-ne el motiu.
- 243
- La roba La roba del deixeble és ampla i confortable. No és pas la seva roba la que ha de destacar sinó el seu rostre, i encara més, no el seu rostre *sinó la seva ànima*.
- 244
- La calor Les mans del deixeble sempre han d'estar en una temperatura moderada.
Han d'estar calentes.
Les mans fredes senyalen una ment oprimida. Això significa que necessita més Sol. La calor li aportarà el benestar i l'obertura de l'Esperit.
- 245

- Diners
- Quan es relacionen entre ells els deixebles han de respectar aquesta regla: *remunerar el servei pel servei*, no per diners.
- El diner pot corrompre l'home, porta una imatge diferent, en canvi el servei porta l'imatge de l'Amor. A través del servei el deixeble rep i dona l'*imatge de l'Amor*.
- L'*amistat* serà la propera *moneda de canvi*!
- L'*Amor* serà la futura moneda de canvi!
- 246
- Diners
- El deixeble no ha de servir per diners, això és contrari a totes les regles de l'escola oculta.
- Només ha de servir amb l'*Amor*.
- 247
- Dues regles
- I. (sobre un mateix) El deixeble mai ha de demanar diners en cas de necessitat. Ha de *fer* quelcom per guanyar els diners que li fan falta.
- II. (sobre els altres) El deixeble no ha de donar mai diners per ajudar algú. Ha de trobar *una feina* per la persona necessitada, i llavors, enlloc de pagar-li una moneda, li en donarà quatre. D'aquesta manera la persona necessitada serà lliure, perquè s'haurà ajudat a ella mateixa realitzant la feina.
- 248
- Al carrer
- Quan el deixeble camina *pel carrer*, ha d'estar concentrat i enfocat en la pregària per tal d'evitar problemes innecessaris.
- 249

- Intuïció El deixeble ha d'escoltar la seva *intuïció* i retenir *el primer pensament* que li arribi. El portarà per un camí lliure de lladres. 250
- Intuïció El deixeble ha de conèixer i discernir la naturalesa de les *persones*. Les primeres impressions que rep d'elles són les més veritables, i són les que ha de seguir. Les segones i terceres impressions són *comentaris*. 251
- Amistat El deixeble ha de fer amistat amb la bona gent i amb els bons esperits. En general, ha de construir relacions amb tot el que és *Bo*. Els esperits tenebrosos són aquells que tempten el deixeble. No ha de tenir res a fer amb ells. Quan el deixeble té *Llum* interior, els esperits malignes no se li poden apropar. El pensament de Déu és la seva protecció. 252
- Companyia El deixeble s'ha d'entendre amb persones que estiguin més avançades que ell per tal d'aprendre. També s'hauria de relacionar amb aquelles del seu nivell que l'encoratjaran i el faran ser més *zelós en la seva feina*. També ha de saber com fer-se petit per ajudar a tots aquells que es troben en un nivell inferior. Si dóna el seu suport a les persones que es troben en un estat inferior al seu, els éssers d'un ordre més elevat l'ajudaran. 253

Transformació	El deixeble <i>només ha de pensar en el Bé!</i> Tots els pensaments malèfics són una <i>espina psíquica</i> que ha de localitzar i <i>extirpar</i> . D'aquesta manera transformarà l'energia del pensament negatiu i la posarà al servei <i>del Bé</i> .	254
El nou camí	Qui es posa una roba nova no té pas ganes de tornar a vestir la roba vella. El deixeble, una vegada ha començat a avançar pel <i>Camí Diví</i> , ha d'oblidar les maneres del món.	255
El medi del deixeble	Viu i mou-te sempre <i>en l'Amor!</i>	256
Amb Déu	Cada òrgan del cos manté el seu propòsit sempre que estigui connectat a la resta de l'organisme. L'home viu correctament només quan està en contacte amb <i>Déu</i> .	257
Protecció espiritual	Ningú pot reeixir en cap treball si no té la cooperació <i>del món invisible</i> . Mentre viu a la terra, el deixeble patirà dificultats si no té l'ajuda de la <i>protecció espiritual</i> . Per tant, ha d'estar en contacte amb Déu.	258
Sofriment	El deixeble ha d'afrontar el sofriment amb alegria, perquè <i>n'aprendrà</i> quelcom de bo.	

Si entén el sofriment d'aquesta manera, rejuvenirà.
La humanitat passa a través de la regió del sofriment
només durant una fase del seu desenvolupament.
El sofriment prepara el sistema nerviós per suportar la
nova Llum que vindrà.

259

Independència

El deixeble no ha de ser presoner de les coses
materials.
Quan més difícil sigui per ell deslligar-se dels bens
materials, més grans seran els patiments per on haurà
de passar.
El deixeble està a la terra per estudiar i instruir-se, i
viu més aviat en un altre món.

260

Beatitud

El que només viu per a ell mateix sempre està limitat.
Des del moment en que la idea de servir a Déu
il·lumina la seva ment, totes les limitacions s'esvaeixen
i és lliure.
El deixeble viu en la *beatitud* quan s'allibera de les
limitacions del món.

261

La força de l'ànima

L'ànima pot manifestar la seva força quan no està
condicionada per la matèria.
És forta quan penetra en la matèria sense crear cap
lligam amb ella.
El deixeble ha de ser capaç de *travessar la matèria* amb
la seva mirada sense quedar-hi atrapat.

262

Les forces
intel·ligents

Tot el que passa està *permès pel Cel*.
Tot el que et passi serà transformat en Bé per les
Forces Intel·ligents que regeixen l'evolució.
Aquesta idea omple el deixeble de joia, fins i tot quan
es troba enmig dels conflictes més grans de la vida.

263

El Pla de Déu

No oblidis que en el gran Pla de Déu tots els
conflictes finalment seran resolts.

264

Força

La força del deixeble ve de dalt.
Concentrar-se en la Veritat Divina és la manera
d'acumular força.
L'home esdevé un reservori de força.
El deixeble, quant més es concentra, més fort es torna
espiritualment.

265

La veritable ajuda

El deixeble ha de ser capaç de posar-se en la situació
de cada ànima si vol entendre-la i ajudar-la.
Quan entens una ànima, *vol dir que l'estimes*.

266

El cel blau

El color blau actua sobre l'ànima i desperta els
sentiments més sublims en el deixeble.

Quan se senti descoratjat, que miri el cel blau, i trobarà la calma. Una pau profunda, *l'alegria i la lleugeresa* prendran possessió de la seva ànima. Així se sentirà regenerat i podrà reprendre el seu treball.

267

El cel estrellat

Quan el deixeble senti que la vida és buida i sense propòsit, que miri a la nit el *cel estrellat* i serà inspirat per la seva immensitat i grandesa.

268

El petit insecte

Quan el deixeble se senti molt abatut i trobi innecessària la seva presència a la terra, que es fixi en els petits insectes sota els seus peus que continuen vius fins i tot després que algú els hagi trepitjat. Que observi a través del seu microscopi com es mouen, volen, de vegades s'aturen, i potser pensen! I així veurà una prova de la necessitat i la raó de la seva existència *en la Creació*.

Davant d'aquests petits insectes se sentirà avergonyit de la seva manca de voluntat, i amb gran força naixerà en ell el desig de justificar també la seva existència. Ell, de la mateixa manera, ha de manifestar el més Sublim de la Creació!

269

- Aplicació El Diví sempre ha de ser posat a prova i aplicat. Quan algú salva una persona que s'està ofegant, els dos viuen una experiència intensa. Però mentre que un viu una sensació, l'altre en viu una diferent. Els dos han de *donar gràcies a Déu!*
- 270
- Gratitud El deixeble ha de donar gràcies a Déu des del matí fins al vespre per tot el que veu al seu voltant. Llavors els corrents de l'Amor fluiran a través de la seva ànima.
- 271
- Pregària El deixeble ha de pregar per tal de ser fort i evitar la temptació.
“No permeteu que caiguem en temptació.”
- 272
- Interpretació “No permeteu que caiguem en temptació.”
Això significa: Senyor, dóna'ns el coneixement i la Saviesa perquè no caiguem en la temptació a causa de la nostra ignorància.
- 273
- Pensaments brillants Quan el deixeble allibera l'intel·lecte dels pensaments vulgars de la vida material, la seva ment comença a omplir-se amb *pensaments brillants* sobre la vida Gran i Sublim. Llavors pot treballar.
- 274
- L'altre món El deixeble ha de preparar-se per marxar conscientment d'aquest món. L'altre món és l'escola on continuarà els seus estudis. Aquest món i l'altre són un sol món.
- 275

- La Llum Blanca Quan el deixeble pensa en el Bé, una suau llum blanca
- un Ésser vivent – es fa present en el seu Esperit. Pot
conversar amb aquest Ésser i aprendre'n moltes coses.
276
- El Mestre El Mestre té una manera concreta de parlar i de dirigir-
se a cada deixeble. La font dóna aigua a cadascú de
manera especial. Així, el Mestre és un per a tots, com
la font és una, de la qual molts beuran, sense
destorbar-se l'un a l'altre. Quan són molts els que
beuen d'una gerra, de seguida s'aixequen conflictes,
disputes i problemes.
277
- El Foc de l'Esperit Sempre tingues cremant a dins teu *el Foc de l'Esperit!*
El deixeble sempre ha de portar el segell del Bé en el
seu rostre.
278
- El rostre Quan el deixeble viu d'acord amb la Voluntat de Déu,
el seu rostre pren *una altra expressió*.
279
- Tendresa Quan pensis en les qualitats i virtuts de Déu, elles
fluiran cap a tu.
Per tal de ser tendre i misericordiós, pensa fins a quin
punt Déu és amable i condescendent!
280

Perdó

Sempre perdona pel bé de Déu! El perdó no s'origina en l'home. Ve de Déu! Pots entrar en un conflicte interior i reflexionar si perdones o no, però sempre has de sortir victoriós del conflicte.

El primer pas del deixeble per entrar a la vida espiritual és el perdó.

Perdona pel bé de Déu!

281

L'essencial de la vida

Servei i estudi!

El deixeble s'ha d'alliberar de tots les coses supèrflues que només desvien la seva atenció i que no li són de cap utilitat.

El deixeble únicament està ocupat amb *l'essencial de la vida*.

Ja que un llarg camí d'aprenentatge i treball l'espera.

282

Aplicació

El deixeble ha d'aplicar en la seva vida tot el que sap! Només coneixes el que has aplicat i comprovat. I només aquest coneixement habitarà en tu, per sempre.

283

L'impuls intern

El deixeble ha d'obrir-se a l'impuls intern *de treballar per Déu*. La seva vida és majoritàriament *interior*.

El deixeble participa a la vida exterior i constructiva, però el seu impuls prové de l'interior.

284

- Responsabilitat El deixeble no pot justificar-se a ell mateix si no actua d'acord amb els seus coneixements.
La llei diu:
Sense Amor cauràs en el pecat.
Amb l'Amor redreçaràs els teus errors.
- 285
-
- Les lleis escrites Les lleis i regles del deixeble estan inscrites al seu interior. No té lleis escrites fora de sí mateix.
- 286
-
- Sofriment El deixeble s'ha de fer fort com una roca a través del sofriment per tal de desenvolupar un caràcter capaç de vèncer a la mort.
Experimenta mentalment el patiment del Crist, i et tornaràs més fort.
Durant els moments de *sofriment*, en el més profund d'ell mateix, el deixeble es troba en un estat d'*alegria*, perquè estima, i sap que n'hi ha Un Que l'estima.
Ningú pot suportar el sofriment sense l'Amor!
- 287
-
- Caràcter Ser innocent, i alhora ser considerat culpable pel món, fins i tot fins al final dels teus dies, sense intentar justificar-te a tu mateix – això és *caràcter*.
El deixeble no s'ha de justificar a ell mateix, si no deixar-ho en mas del seu Mestre, en el cas que Ell vegi que és *per un bé més gran*.
- 288

El sofriment del deixeble	L'home porta en el seu interior el jutge més sever. El sofriment més gran que el deixeble pot experimentar, és el de ser conscient que no ha fet allò que Déu li havia demanat.	289
Patiments	Només quan <i>suportis</i> el patiment fins al final i de la manera correcta, t'elevaàs a un nivell superior, i així podràs continuar avançant pel Camí Etern.	290
El Foc Diví	El deixeble no pot fer ni un sol pas en l'Escola Divina si és avariçós. Totes les ànimes passaran pel Foc Diví per ser purificades de tota avarícia i cobdícia! Llavors sí que es tornaran radiants i lluminoses!	291
A Déu	Per mitjà de la pregària i la fe el deixeble ha de confiar tota <i>la seva vida a Déu</i> . Això no exclou les seves activitats i iniciatives en la vida de cada dia.	292
L'Amor de Déu	Tot existeix per l'Amor de Déu!	293
Silenci i parla	Hi ha tres tipus de <i>silenci</i> i tres tipus de <i>parla</i> : Quan l'home famolenc menja, resta en silenci. Quan el deixeble no sap la lliçó, resta en silenci. El Mestre que sap moltes coses, resta en silenci.	

Quan un home està molt afamat, parla molt.
El deixeble que sap moltes coses, parla molt.
El Mestre que sap ben poc, parla molt.
El deixeble ha de saber quan convé restar en silenci i
quan convé parlar.

294

Preparació

El deixeble ha de reflexionar i revisar amb la seva ment les pitjors situacions que es podrien presentar per tal de preveure si seria capaç d'afrontar-les. Pot ser que aquestes situacions mai es produeixin, però ha d'estar preparat per a qualsevol cosa.
Per al deixeble no hi ha d'haver sorpreses.

295

Amor

El teu Amor estarà subjecte a *moltes proves i exàmens* per tal de ser contrastat. L'Amor del deixeble ha de ser tan gran que sobrevisqui a totes les situacions que li arribaran.
Només l'Amor pot sobreposar-se a les situacions més adverses de la vida.

296

Pau

La Pau ve de Déu!
La Pau és l'estat més sublim que pot viure l'ànima del deixeble.
La Pau està beneïda per Déu!
“Que la meva Pau sigui amb tots vosaltres.”

297

Puresa i Llum

La *Puresa* ha d'emanar del deixeble com una *Llum*.

298

Iniciació	La iniciació comença amb el <i>sofriment</i> . El deixeble no ha de fugir del sofriment, ha de suportar-lo.	299
Aigua i foc	El deixeble ha de passar a través del <i>foc i l'aigua!</i> A través de l'aigua per ser <i>purificat</i> i a través del foc per tornar-se <i>radiant!</i>	300
La ment	<i>Signes intel·ligent!</i> Abans d'emprendre una acció, considera i estudia les circumstàncies i les conseqüències.	301
Davant d'una prova	Estigues calmat i tranquil. <i>Tot anirà bé!</i>	302
Tres estats	Hi ha tres estats en la vida humana: Un estat físic on tot és inquietud i angoixa; Un estat espiritual on hi ha l'aspiració cap a un ideal; I un estat <i>Diví</i> on regna la <i>Pau absoluta!</i> El deixeble ha d'haver superat el primer estat.	303
Deixeble	No hi ha res més preciós per als germans i germanes que viure la vida del deixeble!	304
Ajuda	El Mestre només pot ajudar al seu deixeble quan veu en ell un <i>impuls irresistible per l'Espiritualitat</i> .	305

- Fe
Enforteix la teva fe.
Sense fe la ment dubta. Hauries de dipositar una fe poderosa al teu interior!
En l'home les arrels de la fe es troben en l'experiència adquirida al llarg “dels temps”.
- 306
- Un lema
Puc acomplir-ho tot amb la presència de Déu, que habita en mi.
L'ajuda no ve de l'exterior, si no de l'interior.
- 307
- La tempesta
Quan el cel s'enuvola i es torna tempestuós, les petites flors estan contentes perquè necessiten humitat. Però els homes s'espanten, perquè no tenen la mateixa fe que les flors.
El deixeble no ha de tenir por de *la tempesta*, perquè és una necessitat; més aviat hauria de mirar de fer-ne un bon ús.
- 308
- Llum
La tristor ve a la nit, però l'alegria al matí. Quan el deixeble s'entristeix, es fa de nit al seu interior, però quan ve la joia, és el matí.
Les influències de la foscor provoquen tristesa, mentre que les de la Llum porten l'*alegria*.
Quan sigui de nit al seu interior, que el deixeble pensi en Déu, perquè en Déu sempre és de dia.
- 309
- El Diví
Primer de tot el deixeble ha de trobar el Diví en ell mateix.
Llavors serà capaç de reconèixer i entendre el Diví en tots els altres.
- 310

- Un mateix El deixeble pot fer un estudi de la vida social en ell mateix.
Si et coneixes a tu mateix, també coneixes a la societat!
311
- Bateig El bateig és *un sacrament, un acte* de l'Esperit.
És un estat i una realitat interior.
312
- Amb Déu En l'Amor Diví no hi ha cap por.
El deixeble no ha de témer les persones perquè viu *en Déu*.
313
- L'església L'església del deixeble ha d'estar al seu interior; ell mateix és la seva pròpia església.
“Vosaltres sou el temple de Déu, i l'Esperit Diví habita en vosaltres.”
314
- Força i Llum Després que el deixeble hagi passat pel *laboratori alquímic* de la natura, es tornarà més fort. Però després de passar a través dels seus forns, amb el poder del foc, començarà a irradiar Llum. Ell esdevindrà *Llum*.
315
- L'ànima El deixeble es considera ell mateix com una essència separada del seu cos físic, per tal de no ser enganyat per les formes externes.
316
- Aprenentatge El deixeble té dues maneres d'aprendre: o és ensenyat per altres, o bé s'instrueix a ell mateix. O crea les condicions per ser ensenyat, o són els altres els que creen les condicions per la seva auto-instrucció.
El procés d'aprenentatge és complicat, però agradable.
317

- El començament Pel deixeble és més convenient començar el camí amb dificultats que amb facilitats i avantatges. D'aquesta manera es farà fort des del començament. 318
- Adquisició En cada vida el deixeble s'ha d'enriquir amb noves adquisicions. Ha d'escoltar el seu Esperit. Per l'home no hi ha una experiència més preuada que la que li pot donar l'Esperit de Saviesa. 319
- Fonament El deixeble ha d'intentar establir un fonament ferm en la seva ànima per tal de comprendre la vida correctament. El deixeble ha de viure amb auto-confiança la seva vida per poder construir sobre els bons fonaments. Tan sols el qui ha estat tocat per l'onada de l'Amor posseeix la confiança en si mateix. 320
- Per Déu La primera i gran veritat que el deixeble ha de saber és que Déu és harmonia eterna. Quan sents harmonia al teu interior, Déu *t'ha visitat*. Aquests són els *instants crucials* de la teva vida! 321
- Aspiració L'aspiració cap a Déu i la Veritat és la Gran tasca del deixeble. 322
- Ànima i ment Que la teva ànima sigui d'un blau brillant com el cel d'un dia clar, i la teva ment resplendeixi amb la Llum. 323

- Correcció Quan el deixeble vol ajudar a algú, primer s'ha de posar en el lloc de l'altra persona. Si llavors troba que la seva acció és bona, que ho faci. D'aquesta manera es corregeix a ell mateix. 324
- Tot el Cel Si el deixeble guia completament la seva vida d'acord amb els Principis Divins, tot *el Cel cooperarà amb ell*. Quan un home treballa per Déu i pels altres, el Cel està *amb ell*. 325
- Un lema Totes les coses treballen conjuntament pel bé en aquell que camina *d'acord amb la Llei de Déu*. 326
- Pregària Només la *pregària* t'ensenyarà la manera *justa* de pagar fàcilment els teus deutes kàrmics. Durant la pregària has d'experimentar un estat Diví. La pregària és també el mitjà pel qual el deixeble comprèn quina és la voluntat de Déu. 327
- Natura El deixeble ha de tenir la *consciència en alerta* per tal de no enfrontar-se a les lleis de la natura. Són una expressió de la Saviesa Suprema! 328
- Consciència La consciència del deixeble ha d'estar desperta perquè en tot moment s'acompleixi la llei Divina! Sempre ha d'obrir camí perquè el Diví es manifesti en ell. 329

Energies	<p>El deixeble sempre ha de dirigir les seves energies <i>cap amunt</i> amb un treball sublim del <i>pensament i l'acció</i>. D'aquesta manera desenvoluparà els seus centres subtils superiors. Quan les energies romanen en un nivell baix s'estanquen, es tornen destructives i provoquen explosions.</p>	330
Pensaments	<p>Eleva sempre els teus pensaments <i>amunt cap al Diví</i>. Així s'organitza el teu cos espiritual.</p>	331
L'Amor Diví	<p>L'Amor Diví ha de <i>manifestar-se</i> en la vida del deixeble. És en Ell on es troba la plenitud de la vida.</p>	332
Veritats sobre el treball	<p>El bé més gran que Déu ha donat a l'home és la <i>vida</i>. La manera més gran amb que l'home pot expressar la seva gratitud davant la vida és el <i>treball</i>. La <i>delicadesa</i> és el fruit de l'estima i l'apreciació pel treball dels altres. Qui és respectuós, pensa. Quan més l'home consideri la feina dels altres, més consideració tindrà el món invisible per a la seva feina. Només treballa de veritat el que treballa amb Amor. El que treballa, Estima. El que respecta la feina dels altres treballa sobre si mateix. El que entén, viu. El riure a vegades demostra l'absència de comprensió i enteniment. És una distracció temporal.</p>	

El que comprèn, pensa!
El que comprèn, treballa.
“El meu Pare treballa, i jo treballo.”

333

Recompensa

Des que el deixeble *aspira irrevocablement cap a Déu*,
el Mestre no es penedeix de res *del que ha fet ni del que
ha donat* al deixeble.

334

Proximitat

Existeixen vincles físics, mentals, espirituals i Divins.
La proximitat real entre les ànimes es construeix a
partir dels llaços Divins.
Són els únics llaços que perduren, que no canvien i
que es reforcen eternament.

335

Emboscades

El deixeble ha de ser molt penetrant, perspicaç i
vigilant. Hi ha esperits inferiors que s'inventen
“emboscades inesperades” que poden causar-li
problemes i patiments. Per exemple, estàs creuant un
pont, veus la barana i t'hi agafes, però la fusta estava
podrida i caus al riu amb ella.

336

Cap a l'espiritual

El deixeble sempre ha d'espiritualitzar la matèria. Si
s'atura exclusivament en el pla material, experimentarà
grans conflictes en la seva vida.
Des del material fins a l'espiritual!

337

- Déu És a l'*interior de nosaltres mateixos* on podem trobar a Déu més fàcilment. Després que el deixeble L'hagi trobat a dins seu, serà capaç de trobar-Lo a qualsevol lloc al seu exterior. 338
- Material Tot és transitori sobre la terra. El deixeble no ha de desitjar els bens terrenals. Utilitza un llibre de text i una pissarra quan estudia a l'escola primària, però a mesura que progressa, els va deixant endarrere perquè d'altres els aprofitin. No li cal endur-se aquell llibre ni la pissarra a la *universitat!* 339
- Paraules Sagrades - Em coneixes?
- No tinguis cap por! 340
- Déu La vida és plena, *significativa i alegre*, sempre i quan trobem a Déu *al nostre interior*. Fora de Déu només hi ha desgràcies i patiment. 341
- Déu La nostra vida es troba només en Déu! 342
- Desenvolupament Pren cura de que el teu desenvolupament es realitzi de manera natural. El pensament i l'intel·lecte han de créixer, però no han de madurar tant que arribin a passar-se. Els pensaments han de *créixer i desenvolupar-se* sense canviar. 343

- Acció El Mestre no pot *parlar* en totes les ocasions.
Hi ha moments on ha d'actuar immediatament.
Quan el deixeble té una bomba entre les mans que
explotarà en dos minuts i només se la mira i l'estudia,
el Mestre no té temps per explicar-li que corre un gran
perill; només pot agafar la bomba i llençar-la ben lluny
cap a l'espai! El deixeble entendrà el que ha fet després
d'escoltar el so de l'explosió. Llavors *agrairà al seu*
Mestre no haver dit res en uns instants tan
perillosos.
- 344
- Solitud Mística Existeix una *solitud mística* en l'home quan s'uneix
amb Déu. Aquesta veritat és per a aquell *que comprèn!*
En l'ànima hi ha un espai sagrat que és inviolable. No
hi ha *ningú* que hi pugui entrar.
És un *espai sagrat*, predestinat únicament a Déu.
- 345
- Sols Els deixebles poden viure sols la seva *vida interior*
només quan viuen en la *puresa*.
- 346
- L'abella L'abella extreu el pol·len de les flors per fer la mel; la
persona que passeja arranca una flor, l'olora, i després
la llença; mentre que els bous la trepitgen.
El deixeble ha d'aplicar *el mètode de l'abella*.
- 347
- La Llum El deixeble ha d'estimar la Llum!
A través de la Llum el mestre li transmetrà les veritats
més Grans i els tresors més Sublims!
- 348

Purificació	Cada vespre el deixeble s'ha de purificar <i>psíquicament</i> , dirigint la ment i l'esperit <i>cap a l'Amor Diví</i> , revisant i posant sota la llum del Gran Amor tot el que ha fet durant el dia.	349
Llum	El deixeble s'ha d'esforçar per trobar <i>la llum</i> en la que li serà possible discernir l' <i>Amor real i veritable</i> . L'Amor es revela en els moments més miserables i vulnerables.	350
Bons actes	Déu realitza els Seus bons actes de tal manera que sembla que passin naturalment en la nostra vida! Però el deixeble ha de saber que és <i>un acte de Déu</i> , de la <i>Força Sàvia</i> i universal que ajuda a tothom però que sempre <i>resta</i> oculta. Ha de <i>donar gràcies</i> a Déu <i>ininterrompudament</i> en la seva ànima. El Mestre fa el mateix.	351
Un lema	Que el Senyor de l'Amor sigui beneït en les nostres ànimes!	352
Pregunta	Què és millor: rebre un bé com a regal, o rebre alguna cosa perquè hom ho mereix? La riquesa donada com a regal, o aquella que hom s'ha guanyat?	353
Puresa- olor dels àngels	El deixeble ha de ser <i>tan pur</i> que hauria d'emanar la mateixa olor que la nou de Sant Ignasi, una olor dels àngels! I aquesta fragància no ha de canviar, sinó que <i>ha de fer-se forta i més forta al llarg de l'Eternitat</i> , com una flor plantada en el jardí de Déu.	354

- Sofriment Davant del sofriment no has de ser passiu. Quan vingui, accepta'l amb tranquil·litat i calma. Així, la teva situació s'esclarirà i podràs beneficiar-te del teu sofriment. A més a més, t'has de relacionar de forma activa i sàvia amb ell. Mentre duri, no perdis el teu equilibri ni la pau interior. Tingues una *actitud* sensible cap a ell i podràs entendre el seu propòsit i significat per a la vida interior. D'aquesta manera, transformaràs el teu sofriment en harmonia.
- 355
- Amor Quan el deixeble estima a Déu, suporta el sofriment amb facilitat i lleugeresa.
- 356
- Estabilitat Com que tot és transitori i temporal damunt la terra, el deixeble s'ha d'ancorar en quelcom de *constant i estable*. El deixeble és fort quan conserva un *ideal fonamental* que roman impertorbable i invariable en les diferents circumstàncies de la vida.
- 357
- Aplicació pràctica L'única cosa que el deixeble ha de conèixer és el propòsit Diví de la seva vida. Ha de saber escollir els mitjans i la manera d'utilitzar-los per poder arribar-hi. Quan l'ànima va emergir del *cor de Déu*, Ell va imprimir-hi una escriptura i un segell; quan l'ànima la llegeixi i el desxifri, trobarà el propòsit de la seva vida.
- 358

- L'Amor El deixeble ha de saber *discernir* entre les diferents expressions de l'*Amor*. L'Amor pot ser físic/mecànic, espiritual o *Diví*. Les energies, quan es van transformant, passen a través d'aquestes tres etapes. El deixeble ha de viure en l'amor espiritual i en l'Amor Diví.
L'amor físic passa per nombrosos canvis i variacions; en l'amor espiritual no hi ha canvis essencials, varia sense canviar; mentre que l'Amor *Diví* no canvia mai, no varia i *creix eternament sense parar!*
- 359
- Amor L'Amor Diví imposa al deixeble una concentració constant. En l'Amor s'ha d'evitar qualsevol distracció.
L'Amor necessita i reclama una intel·ligència clara!
- 360
- Amor L'Amor és quelcom de *Diví!* El deixeble ha de manifestar aquest estat d'Amor *lliurement*.
L'Amor té dos extrems: la timidesa i la desvergonyia. Els dos provenen d'una comprensió errònia de l'Amor. Però de tots dos, és preferible la timidesa.
- 361
- Amor En l'Amor, totes les formes han de desaparèixer; les formes han de deixar lloc a l'essència; és el contingut de cada cosa el que ha de romandre.
Si el deixeble busca només la forma exterior de l'Amor, caurà. En l'Amor *tota forma* s'ha d'esvair!
- 362

Segons la Voluntat
de Déu

El deixeble ha de pregar per rebre *el suport del món Diví*, i intentar solucionar-ho tot *segons la Voluntat de Déu*. En el món Diví totes les contradiccions són completament resoltes; en el món espiritual se'n resolen la meitat, i en el món físic no se'n resol cap ni una. Per tal d'aportar una solució Divina als problemes físics, el deixeble ha de ser absolutament pur, el que significa que no ha de conservar lligams kàrmics, sinó que ha de ser completament lliure.

363

Iniciació

Per tal de posar a prova el seu Amor, el deixeble serà sotmès a nombroses proves, dubtes, temptacions i decepcions. Si aconsegueix suportar-ho tot i sobreviu sense deixar-se endur per la temptació, serà *iniciat*.

364

Amor

L'Amor és un gran *món interior* que dóna el sentit de la vida. Dóna, en la profunditat de l'ànima dels homes, *l'impuls per anar cap a Déu!* Aquesta veritat és per als *que comprenen!* Llavors l'home pot viure sol, amb l'Amor, i allà on Ell està, *totes les coses són*.

365

Dos llocs

El deixeble no pot ser en dos llocs alhora: a l'escola divina i al món ordinari. Pot anar al món per ser examinat, però sempre pertany a l'escola. Treballa en el món i no trenca els seus lligams amb ell, *però allà on estigui, és un deixeble*.

366

- Conèixer el Mestre Quan el deixeble vol conèixer *el seu Mestre*, s'ha de *preparar*. La seva consciència ha de ser lliure dels lligams transitoris de la vida i s'ha de trobar en un estat de *pregària*.
Prega a Déu perquè l'ajudi a *rebre i a entendre* correctament els pensaments del seu Mestre, per tal que siguin la seva guia i els pugui aplicar a la vida de la millor manera.
- 367
- El color blau El deixeble ha de treballar amb el color blau, així les seves vibracions es tornaran *més espirituals, intenses i refinades*.
Les seves vibracions han de ser més dolces i delicades.
- 368
- Amor suprem El deixeble ha de viure i experimentar el vers: Déu és Amor, per poder ser, parcialment, un recipient de l'Amor. Llavors estarà preparat *per suportar tots el patiments*.
- 369
- Davant Déu El deixeble ho ha de fer *tot* com si es trobés davant la presència de Déu. En això resideix *el seu Amor!*
- 370
- Per la bondat de Déu Tot el que el deixeble fa, ho fa *per la bondat de Déu*.
- 371
- El nou Ensenyament *El nou ensenyament* només el comprendran aquells que tenen una consciència *desperta*. No és per a aquells que viuen amb les seves idees antigues.
- 372

El Mestre	El Mestre no serveix allò que és temporal: Serveix l'Amor! Perquè <i>serveix</i> a Déu!	373
Reconèixer a Déu	El deixeble pot <i>reconèixer</i> a Déu només quan viu i es mou <i>en la llei de l'Amor</i> .	374
Déu	Per conèixer a Déu, <i>L'hem d'estimar!</i>	375
Convicció	El deixeble ha d'actuar en tot moment amb una gran <i>convicció</i> . La seva convicció és: <i>Amor a Déu!</i> La seva convicció és que <i>Déu regna en el món!</i> La seva convicció és que l'Amor sosté el món!	376
La tonalitat de l'amor	La tonalitat de l'Amor és el color rosa. La tonalitat de l'Amor sublim és el blau cel. La tonalitat de l'Amor Diví és la <i>Llum Blanca!</i>	377
Excursió	La vida terrenal del deixeble ha de representar una magnífica <i>excursió</i> . Passarà per molts indrets, examinarà i estudiarà tot allò que trobi en el seu camí, i seguirà avançant.	378
El programa	El deixeble ha de conèixer <i>exactament</i> el programa de la seva <i>vida</i> i executar-lo de manera correcta.	

Tan sols la seva *super-consciència* pot revelar-li el seu programa. Cada dia ha d'escoltar la seva veu interior per entendre el missatge de Déu; ella li explicarà el com i quan de tot el que ha de realitzar. Aquest és el programa del dia.

379

Donar

Sigues una ànima amorosa!

380

Als deixebles:

Que la Pau de Déu sigui amb vosaltres!

381

Els sentiments

Tots els sentiments del deixeble s'han d'expressar en *una escala ascendent*.

382

El cor

Has de conservar la puresa del teu cor.
“Només els que tenen un cor pur veuran a Déu.”

383

Pregària

El deixeble sempre ha d'estar en contacte amb *el Déu d'Amor*. Que pensi en l'Únic, el que és Etern i sempre bondadós!

384

La nova moral

El deixeble ha d'actuar segons *la Nova moral: estimar a Déu* i dir la Veritat.

385

Consideració

La qualitat més noble del deixeble és la seva consideració pels altres.
Sigues considerat amb els altres, tal com Déu és considerat amb tu.

Sigues considerat tal com ho és la *Natura Sàvia* que proveeix tota vida, que escolta fins i tot la veu feble dels insectes i les flors i els hi dóna la humitat i l'aigua que demanen.

Sigues considerat amb tot allò que *l'Esperit Diví* vol que realitzis.

La *consideració* consisteix en saber com servir justament a Déu en el teu interior i als altres.

386

Consideració

L'Amor t'ensenya la consideració.

L'Amor es posa en la situació de tothom.

387

Penetració

La visió del deixeble ha de ser molt penetrant i clara per tal de saber com harmonitzar els elements oposats i polaritzar-se immediatament.

388

Penetració

L'ànima del deixeble ha de ser *penetrant*.

Aquest és el senyal d'una consciència desperta.

389

Contradiccions

Tan aviat com les contradiccions es presentin a la teva vida, digues: “Déu és Amor!” Apropat a Déu.

390

Heroisme

El deixeble ha de ser més fort que les seves penes i desgràcies; ha de saber que van i venen.

Ha de resistir-les, suportar-les. Això és l'heroisme!

Sigues valent i segueix endavant!

La resolució, l'audàcia o la impavidesa són qualitats del deixeble.

Sense elles, no pot suportar res ni avançar.

391

A un mateix	Quan el deixeble s'entén <i>a ell mateix</i> , entén a tothom.	392
Una lliçó	Quan el Mestre dóna una lliçó al deixeble, el darrer ha de pregar a Déu perquè li sigui donada la Llum necessària per entendre la lliçó correctament.	393
La mà de la providència	En tot el que passa al seu voltant el deixeble veu la mà amorosa de Déu!	394
Vida espiritual	El deixeble ha de viure la seva vida tal com Déu <i>l'ha designada</i> . Per fer-ho necessita tenir saviesa i viure una vida espiritual.	395
Coneixent el Sublim	Fes créixer el teu cor, així podrà proveir material per la ment. “El bou coneix el seu mestre.” I ara <i>ha arribat</i> el moment perquè l'home <i>conegui</i> a Déu.	396
Enteniment	Des que ha adquirit <i>l'enteniment i la comprensió</i> , el deixeble pot anar més enllà del sofriment. La comprensió i l'enteniment sempre estan presents quan l'Amor regna.	397
Al deixeble	Que la meva pau estigui amb tu!	398
Obediència	És preferible que el deixeble sigui obedient a que demani massa i faci moltes preguntes. Quan s'és obedient, s'obeeix la voluntat del Mestre, mentre que demanant i preguntant, s'obeeix la voluntat pròpia.	399

Recompensa	El Mestre habita amb tota la seva força l'ànima del deixeble quan aquest ha escoltat <i>les seves paraules més sagrades</i> sobre Déu. Què pot fer el deixeble per recompensar al seu Mestre per totes les riqueses que li ha donat? - <i>Res, tan sols servir a Déu</i> amb tot el seu ésser! Només d'aquesta manera podrà recompensar el seu Mestre.	400
El cor	El cor del deixeble ha de cremar sempre amb <i>el foc Sagrat de l'Amor</i> , sense deixar que mai es consumeixi.	401
Severitat	<i>El rostre del Mestre</i> no ha de pertorbar el deixeble. Quan el Mestre ha arribat a un grau elevat d'espiritualitat i penetra l'espai, el seu rostre es torna <i>sever</i> . El deixeble <i>ha de percebre i entendre</i> aquest estat.	402
La llengua	La llengua del deixeble no ha de trencar els ossos, sinó <i>guarir</i> les ferides.	403
Bellesa	La bellesa del deixeble consisteix en - dir la Veritat! La bellesa és el vestit de la Veritat.	404
Pretensió	El deixeble es pot reconèixer gràcies a la manera natural que té de viure la vida. No està predisposat a l'aparença ni a la pretensió.	405

Creixement	El deixeble ha de créixer! Quan és colpejat, ha de créixer! Quan és acaronat, ha de créixer! El deixeble ha de créixer!	406
Voluntat, cor, i ment	La feina del deixeble és triple: Desenvolupar i fortificar <i>la seva voluntat</i> . Ennobrir i purificar <i>el seu cor</i> . Il·luminar i estabilitzar <i>la seva ment</i> .	407
Amor i Puresa	Estimant, el deixeble arriba a la puresa. L'amor és una força que només es desenvolupa en la puresa!	408
Pel deixeble	El deixeble que ha rebut molt, però que no utilitza els coneixements adquirits, patirà molts escarments.	409
Amor, Saviesa Veritat	L'Amor, la Saviesa i la Veritat – han d'habitar sempre en l'ànima del deixeble que estima el seu Mestre. Són l'enllaç sublim entre Mestre i deixeble.	410
La ciència de l'Amor	<i>Immensa i sublim és la ciència de l'Amor!</i> L'Amor s'ha d'estudiar tal com s'estudia la natura. No es pot conèixer la natura amb una sola flor. L'Amor es vesteix de formes innumerables que juntes formen l'Esperit Absolut.	411

- El futur El deixeble ha de concebre la seva vida com una progressió cap a un futur sublim. El món viu en el present. El futur sempre implica una elevació de la consciència. El passat és un descens de la consciència, mentre que el present és provisorí. El futur sublim ha d'alimentar la vida present del deixeble.
- 412
- Els bons deixebles Els millors deixebles són els que creixen naturalment, els que no s'aturen, els que no tenen pressa; els que no esperen ni corren. *Tot ho fan a una velocitat natural.* El *ritme còsmic* es reflexa en la seva vida.
- 413
- Perfum El deixeble no ha de desitjar res de manera *prematura*. No ha de voler olorar un perfum massa potent perquè no seria capaç de suportar-lo. El perfum podria ser tan fort que els seus sentits quedarien insensibles. El Mestre sap el que el deixeble necessita. El deixeble sap que tot li arribarà en el moment més adequat.
- 414
- Gratitud El deixeble ha d'estar agraït per totes les riqueses que el Mestre li dóna i seguir avançant. El Mestre mai permetrà que el deixeble s'aturi en el seu camí. El deixeble sent el suport que li dóna *el seu Mestre, el suport que li dóna el Cel sencer*. Això l'omple en tot moment *de gratitud i adoració*.
- 415

- Harmonia Natural El primer treball del deixeble consisteix en desenvolupar en el seu caràcter una *harmonia natural*. 416
- Aprenentatge Quina és la cosa més important per a aquell que està afamat?
Pel deixeble el més important és tenir *un desig insaciable per aprendre*. *L'estudi* és prioritari i ho sobrepassa tot. Tota la resta són coses secundàries.
El deixeble comença amb la llavor, mentre que el món busca un camp que ja doni fruits. En això radica la *diferència*. Tals jardins no es poden trobar enlloc.
El deixeble estudia per tal d'acomplir la Voluntat de Déu! 417
- Polarització El deixeble ha de saber com *polaritzar-se* i com augmentar el seu magnetisme. Sempre està atent als fets positius de la vida i treballa amb ells. 418
- Trets bàsics. El deixeble pot transformar-se, canviar el seu caràcter, però els seus trets bàsics, *dipositats en ell per Déu*, no han de canviar. El que Déu ha dipositat en ell és el seu ser real. 419
- Via particular de desenvolupament El deixeble no ha de prestar atenció als afers d'aquells que l'envolten.
Cadascú te la seva pròpia *via particular de desenvolupament*. Si ets un riu, has de fluir. Si ets un arbre, has de créixer. Si ets un fruit, has de madurar.
Cada cosa s'ha de desenvolupar segons la seva natura! 420

Amor ascendent	Quan el deixeble està malalt, ha de fer créixer l'Amor en el seu interior. Quan l'Amor esdevingui ascendent, es <i>recuperarà</i> .	421
Bondat	<i>L'essència de l'home és la Bondat!</i> El deixeble l'ha de cultivar a dins seu. Aquesta és la raó per la qual ha estat enviat a la Terra.	422
Voluntat pel Bé	Fer el Bé requereix Voluntat! Per poder progressar en la vida, fa falta tenir voluntat. Només és possible elevar-se a través del Bé. No es necessita la voluntat per fer el mal; tan sols cal deixar-se arrossegar pel seu corrent que davalla. La Voluntat és necessària pel Bé!	423
Evolució	Pel deixeble, l'evolució significa poder elevar-se cap a les condicions on la seva ànima podrà créixer i desenvolupar-se correctament. És un procés continu de <i>despertar i alliberament</i> . El que treballa conscientment en aquesta direcció és un deixeble. Participa en la marxa col·lectiva de <i>l'evolució</i> .	424
Ment objectiva i subjectiva	La ment objectiva del deixeble ha d'estar tan ben desenvolupada que pugui rebre impressions clares i concises del món exterior, res més. La ment subjectiva del deixeble ha d'estar tan ben desenvolupada que pugui experimentar els seus estats interiors de la manera correcta.	

La ment objectiva treballa amb els fets, mentre que la ment subjectiva treballa amb les lleis. Però cap de les dues és encara *la intel·ligència i la intuïció dels principis*.

425

Passivitat

Només en la seva relació amb *Déu* la ment del deixeble ha de ser passiva, *receptiva*.
La humilitat posa l'ànima en un estat de receptivitat.

426

Blau i blanc

El deixeble ha de rebre la *llum blava i blanca*. Són de gran ajuda per la seva elevació espiritual.
El deixeble ha d'utilitzar l'acció vivificant dels diferents tipus de rajos lluminosos per a la seva elevació.

427

Dos objectes

La concentració és l'estat natural del deixeble. Quan dos o més objectes dels mons material i espiritual entren a la seva consciència, i es mesclen, la seva ment es divideix. No ha de permetre que això passi. El deixeble només s'ha de concentrar en la direcció que promou el progrés espiritual de *totes les ànimes*, inclosa la seva – més enllà de tota ambició i satisfacció personal.

428

El plat gran

Hi ha deixebles que treballen amb aixades petites, però que més tard demanen el plat gran.
Per això el Mestre portarà de tant en tant el deixeble a la sala d'eines perquè esculli una aixada. Llavors, la mida de l'aixada escollida determinarà la grandària del seu plat.

429

Sí i no	El deixeble ha de ser ferm per tal de ser capaç de dir <i>Sí i No segons els seus principis</i> . Quan alguna cosa no s'ha d'aplicar, per principis ha de dir <i>No!</i> I quan cal aplicar alguna cosa, ha de dir <i>Sí!</i>	430
Amor i sentit	El deixeble ha de saber que la vida és impossible sense l'Amor. Tot pren sentit en l'Amor.	431
Amor i ment	És l'Amor el que endolceix les coses, mentre que la ment les hi dóna el valor. La tendresa és l'expressió externa de l'Amor.	432
Desitjos artificials	El deixeble ha d'anar amb compte amb els desitjos artificials, ja que són destructius. Els desitjos naturals de l'ànima són saludables pel deixeble i l'eleven. Només els desitjos que estan en <i>acord amb la Voluntat de Déu</i> , i que vénen de Déu, són els desitjos naturals! Un desig natural és aquell que condueix a la vida abundant.	433
Dubte	Quan el deixeble dubta, perd el seu magnetisme i també <i>l'atracció</i> natural que posseïa prèviament.	434
Intuïció i ment	Cada deixeble ha de seguir la seva pròpia naturalesa. Alguns deixebles tenen més capacitat per escoltar la seva intuïció, mentre que d'altres tenen més facilitat per utilitzar la ment.	435

El Pla de la Creació	El deixeble ha <i>d'estudiar</i> , i no preocupar-se de la manera com ha de créixer. Aquesta qüestió no entra dins del seu pla, sinó dins del <i>Pla Diví</i> de la Creació.	436
Victòria	Quan el deixeble surt victoriós està ple de joia i fa que el seu Mestre també estigui content. El deixeble conquereix i venç quan <i>demana l'ajuda</i> de les Forces Celestials!	437
La puresa del deixeble	Res ha de poder tacar <i>la puresa del deixeble</i> . Quan és pur, i guarda la seva puresa, fa content el seu Mestre.	438
El Bé	El deixeble que <i>sap i aplica</i> els seus coneixements a la vida <i>és bo</i> . El bé és una expressió externa de l'Amor!	439
Sacrifici i Saviesa	El deixeble que es sacrifica és bo. El deixeble que és savi és bo.	440
La Veritat	El deixeble que estima la Veritat és bo. El Mestre l'anomena bondadós.	441
El Bé	El deixeble ha de saber que el Mestre sempre desitja <i>el millor</i> per als seus deixebles. El Mestre desitja que el deixeble sigui capaç de suportar tots els sofriments i pugui superar totes les temptacions.	442

- Joventut Qui viu en l'Amor és *sempre jove*.
Pel deixeble, la vellesa no existeix – ell viu en l'Amor, i
per aquest motiu, és *un deixeble*.
El món no comprèn l'Amor.
Qui viu en l'Amor és sempre jove.
- 443
- Suportar Després que el deixeble hagi estat amb el seu Mestre,
serà sotmès a diverses proves per tal de comprovar el
seu Amor.
Si el deixeble estima, ho suportarà tot fins al final.
L'Amor ho *suporta* tot!
- 444
- Amor i Pau El deixeble, si té la Pau, sabrà que té l'Amor.
Si l'Amor no pot donar la Pau, no és Amor.
- 445
- Veritat i Amor El deixeble sempre ha d'actuar segons la Veritat i
l'Amor.
L'Amor ho resol tot. És la cosa més sublim i noble
de la vida.
Però la Veritat dóna la llibertat. És la força que
dirigeix l'home en el Camí etern!
- 446
- Veritat Quan el deixeble estigui a punt de mentir, que recordi
les paraules del Mestre:
La Veritat és nostra, però les mentides no! I si és un
vertader deixeble, no mentirà!
- 447

- Prova El deixeble ha de tenir en compte que no passarà *dues vegades* per la mateixa prova. Per tant, ha de tenir cura de superar-la correctament. Si falla la prova i no la supera, una altra li serà donada, però la mateixa mai es tornarà a *repetir!*
- 448
- La Veritat Dir la Veritat és com realitzar una operació quirúrgica sense anestèsia.
El deixeble ha de ser capaç de suportar la Veritat!
Només llavors és fort.
Sap que la Veritat, en la seva *essència interior*, sempre és *dolça!*
- 449
- Resposta Hi ha preguntes a les quals el deixeble ha de respondre directa i sincerament.
Si no és clar i dóna una resposta ambigua, significa que no diu la Veritat.
El Mestre *coneix* la Veritat.
Només el deixeble és posat a prova.
- 450
- Força i Noblesa El deixeble tan sols és *fort* quan no fa el mal.
En això resideix la seva *Noblesa!*
- 451
- Saviesa i Amor El deixeble ha de treballar per adquirir la saviesa que va acompanyada de l'Amor. La saviesa adquirida sense Amor envileix, mentre que la que s'adquireix amb Amor *ennobleix* l'home.
Aquesta és la Saviesa veritable!
- 452

Pau	El deixeble ha d'estar <i>sempre en calma</i> . No només exteriorment, sinó que en el més profund de la seva ànima ha d'estar en <i>Pau</i> . L'home de Pau irradia una llum sobrenatural que aporta harmonia a aquells que l'envolten.	453
Pau	La Pau és el testimoni de la presència de <i>l'Esperit!</i>	454
Sentiments sagrats	El deixeble no ha de comerciar amb els seus sentiments sagrats. La cobejança no és una qualitat de l'Amor. Tot pren valor en l'Amor.	455
Pecat	Si el pecat pren possessió del deixeble, ho perd tot immediatament. El deixeble és fort, no només quan adquireix riqueses, si no quan sap com preservar-les.	456
Amor	Si el deixeble vol viure en l'Amor, no s'ha d'embrutar. <i>Un instant</i> viscut prop de la font de l'Amor té més valor que cent corones reials!	457
Fruites	El deixeble hauria de ser capaç d'alimentar-se únicament <i>de fruites</i> . Elles li aporten sentiments <i>purs</i> i pensaments <i>lluminosos</i> . D'aquesta manera també desenvoluparà la seva voluntat. D'aquí a cent anys la manera de menjar serà modificada. Avui en dia les dones passen gran part del seu temps a la cuina, mentre que els homes treballen principalment pel menjar.	458

- El pla mental Quan el deixeble està concentrat i medita no s'ha de distreure per res del món, per tal que els seus pensaments estiguin en harmonia i pugui situar-se en el pla mental.
459
- El Mestre *Sense un Mestre la iniciació és impossible!* El deixeble necessita un Mestre, perquè és Ell qui li donarà la bona direcció en la vida, tan aquí a la terra, com a dalt en el món invisible.
Només qui ha recorregut el *Camí* i en coneix tots els detalls, pot revelar-te el Camí.
460
- Sofriment Sobre la terra, el sofriment és l'estat més *admirable*. Ja que a través seu, el deixeble aprèn les lliçons més importants.
El deixeble *s'eleva* amb el sofriment.
Quan experimenta el sofriment, la seva consciència es desperta.
461
- La meta La Meta del deixeble es troba al seu *interior* - és Déu mateix.
Per aquesta raó no hi ha obstacles que s'interposin en el seu objectiu. El deixeble sempre està satisfet, perquè tot ho troba al seu interior.
La gent del món busca el seu objectiu a fora d'ells mateixos. Per això la seva vida està plena d'insatisfaccions.
462

Sofriment i Veritat	Tan bon punt el deixeble comenci a entendre el sofriment de la manera correcta, començarà a entendre <i>la Veritat</i> .	463
Un excés	El deixeble no ha de desitjar en la seva vida més sofriment ni alegria de les necessàries. Això seria excessiu. El sofriment provoca <i>humitat</i> , mentre que l'alegria aporta <i>Llum i calor</i> .	464
Patiments	Ningú hauria de preguntar al deixeble per quants patiments ha passat, sinó més aviat què n'ha après d'ells.	465
Reconeixement	El deixeble reconeixerà el seu Mestre quan elevi la seva consciència <i>al món Diví</i> .	466
Paciència	Tingues paciència, deixeble meu, tu que estàs estudiant a la meva vora! La paciència és una de les <i>grans qualitats de Déu</i> . <i>Paciència, deixeble meu, paciència!</i>	467
Puresa	El deixeble sempre ha de guardar la puresa de la seva ànima. En el Nou ensenyament, el deixeble ha de conservar la seva pròpia puresa i la dels altres per damunt de totes les coses.	468
Un lema	“Et dono gràcies, Déu d'Amor, Tu que m'has donat la capacitat per dir: <i>Jo puc!</i> ” Quan el deixeble es trobi en dificultat, que digui: “Déu és en mi, i és <i>Ell</i> el que hem <i>permet</i> actuar. En l'Amor Diví, el “no puc” no existeix.” “Déu és Amor!”	469

- Dos extrems El deixeble ha de preservar-se de dos extrems: quan el cor es torna fred, es converteix en gel; quan la ment es torna calenta, provoca tempestes.
El cor ha de ser *calorós* i la ment ha de ser *lluminosa*.
470
- Una regla El deixeble compleix aquesta regla sagradament: el que és Diví no es pot corregir. És *absolut!*
No existeix una segona opinió per allò que és Diví.
El deixeble mai *incompleix* aquesta regla.
471
- A la universitat Quan el deixeble està amb el seu Mestre, es troba *a la universitat*. Quan està en un altre lloc es troba a l'escola.
472
- Amor L'Amor del deixeble ha de ser contínuament purificat *per tal de fondre's* amb l'Amor del seu Mestre.
El més petit pot elevar-se fins al Més Gran només a través de l'Amor.
Només l'Amor fa que les petites coses siguin grans.
Només l'Amor envia el Gran cap al més petit!
Només l'Amor fa que el petit serveixi al Gran!
473
- Tendresa El deixeble ha de ser molt *tendre*, formant al seu voltant onades de tendresa en preparació *per poder entendre el Gran i Sublim Amor*. Aquest Amor és Diví, *la cosa més sagrada* que hi ha sobre la terra.
Només l'Amor Diví és Amor!
474

D'excursió	Quan el deixeble vagi d'excursió a les muntanyes, és bo que s'aturi al pic més alt per dir <i>una pregària</i> i fer els exercicis de gimnàstica.	475
Sense por	Quan ve el mal, infecta arreu amb la por. El deixeble ha de dir: <i>"Sense Por!"</i> Que significa: <i>Déu vencerà.</i>	476
Per Amor	El deixeble ho ha de fer tot per Amor! Tot el que es fa sense Amor és un crim. <i>Tot amb Amor!</i>	477
Virginitat	El deixeble ha de ser verge. <i>La virginitat és una qualitat de l'ànima</i> , no un atribut físic.	478
Harmonia	El deixeble ha d'estar en harmonia amb <i>l'Absolut</i> , i apropar-s'hi sense cap por i amb una fe total. L'harmonia és un requisit per l'intercanvi entre el deixeble i l'Absolut.	479
Joia	El deixeble que progressa correctament està ple de joia. La joia del deixeble brolla des del seu <i>interior</i> com una font. La gent del món intenta aixecar la cortina per poder veure d'on surt aquesta joia, però no ho aconsegueixen. La busquen a l'exterior, i no és pas allà. La joia del deixeble brolla de <i>l'interior</i> .	480

Creixement	Que el teu Amor creixi! Cada dia el deixeble ha de fer créixer el seu Amor!	481
Conèixer a Déu	Conèixer a Déu significa rebre i conèixer el Seu Amor.	482
La bona actitud	Quan estimes algú, estimes tot el que ell estima. El deixeble que estima el seu Mestre estima totes les seves recomanacions.	483
El més important	Pel deixeble, el més important és rebre l'Amor Diví. Aquest Amor s'ha de convertir en quelcom <i>d'essencial</i> per a ell. Ha de viure en ell, respirar-lo, perquè la seva vida sigui plena de sentit.	484
L'Escola Oriental	A l'Escola Oriental es van crear mètodes artificials per posar a prova el deixeble; eren proves que havia de superar. Però avui en dia, se li presenten al deixeble proves <i>naturals</i> de les que també ha de <i>reeixir</i> amb èxit. Si algú t'ofèn, sigues un heroi, acosta't a ell i digues-li amb Amor: “Torna quan vulguis a casa meva!”	485
Amb Déu	El deixeble ha de <i>ser conscient</i> de l'enllaç vivent que l'uneix amb Déu. No cal que s'aturi massa en les conseqüències sinó més aviat en els <i>principis</i> .	486

- Silenci
 Quan el Mestre parla, el deixeble *ha d'estar en silenci*.
 Quan el Mestre està en silenci, el deixeble està essent examinat.
 El millor art, que el deixeble pot aplicar amb molta facilitat, és l'art de restar en silenci i escoltar.
- 487
- El Bé
 El deixeble ha de dirigir-se *cap al Bé!* La bondat és el fruit de l'Amor, l'Amor és el fruit *de l'Esperit*, i l'Esperit és *la manifestació* de Déu!
- 488
- Filosofia
 Es requereix que el deixeble sàpiga aplicar la filosofia a la seva vida. Ha de ser capaç *de reconciliar* totes les contradiccions. De les grans coses se n'ocupa el món, però les coses petites les resol el deixeble.
- 489
- L'escola Divina
 A l'escola Divina, el deixeble ha de saber moderar i dominar totes les seves accions.
 Els sentiments més sagrats de l'ànima *no s'exposen a l'exterior*.
- 490
- No immediatament
 El Mestre no dóna immediatament al seu deixeble *allò que desitja*, sinó que el deixa conviure amb el seu desig durant un cert temps. Permet que el deixeble conegui i experimenti el seu desig profundament.
 Si el seu desig és *espiritual*, el mantindrà fins al final, però si es material, s'esvairà.
- 491
- Estabilitat
 Primer de tot, l'estabilitat del deixeble ha de ser posada a prova. Si es demostra estable, noves veritats i lliçons concretes li seran confiades.
- 492

Disciplina i Llibertat	<p><i>Només el deixeble pot imposar-se la seva pròpia disciplina!</i> Si s'imposa de manera externa és una forma de violència. Res es pot imposar per la força en la vida del deixeble. Tot el que fa el deixeble ho fa <i>amb llibertat interior!</i></p>	493
Les petites coses	<p>El deixeble és sovint posat a prova a través de les <i>petites coses</i>. Si té cura de les petites coses, de més grans li seran donades.</p>	494
Experiències intenses	<p>Les experiències intenses del deixeble passen al seu <i>interior</i>, i pràcticament no han de ser observables a l'exterior. Només així seran d'autèntic valor per a ell.</p>	495
Profunditat	<p>El deixeble ha de passar per <i>grans patiments</i> per tal d'adquirir <i>profunditat</i> de caràcter, sense la qual no podrà vèncer. Sense aquesta profunditat, no pot obtenir l'estabilitat ni la permanència. És necessària pel seu caràcter ja que li aporta una influència <i>rejuvenidora</i>. La profunditat és la substància de les coses, mentre que la mida ens indica la seva forma exterior. Els sentiments poden ser profunds, però també <i>intensos</i>. La intensitat és la quarta dimensió.</p>	496

- El bon deixeble El deixeble no ha de criticar mai les accions del seu Mestre, si és que vol ser un bon deixeble.
Ja que el Mestre és més savi que ell. Sempre ha de sentir-se alegre quan rep les instruccions del seu Mestre i dir:
“Això és pel bé. És el desig del meu Mestre i l'haig d'acomplir amb joia i amor!”
- 497
-
- Estimar a Déu Estimar a Déu vol dir escampar i sembrar les llavors de la puresa en el teu camí.
Tan aviat com el deixeble estimi a Déu, entrarà a la vida justa i s'elevà per damunt de totes les circumstàncies.
- 498
-
- Clemència Avui en dia la natura és més clement que severa. Tant la clemència com la severitat atrauen, però la clemència té una força d'atracció més gran.
Només Déu és misericordiós.
La misericòrdia calma mentre que l'amor vivifica.
- 499
-
- L'Amor de l'ànima L'Estimat de l'ànima humana – Ell és el que ella busca, el Més Alt, Déu mateix.
La descoberta de l'Estimat és l'instant del teu despertar!
Quin gran canvi té lloc en el teu interior!
- Ja ets un *Fill de la Llum!*
- Olores la dolça fragància de milers de flors que t'envolten.
La Llum comença a acaronar tendrament tot el que Déu ha creat!

La neu i el gel comencen a fondre's. Els teus peus ja trepitgen la terra on el Sol radiant brilla per sempre. Ja no hi ha més nit! Les llàgrimes dels teus ulls ja han estat eixugades.

Ets capaç d'escoltar la música celestial que ressona per tot arreu. Sembla que surti de totes les roques, dels cims de les muntanyes, de les fonts, de l'herba i les flors, dels arbres i les estrelles! Totes elles et parlen i entens el seu llenguatge! És el seu himne de pregària a l'Esperit Diví!

Aigües cristal·lines flueixen al teu voltant – portadores de la immortalitat; preciosos arbres floreixen i donen fruit cada mesada, i les seves fulles són per a la salut de les nacions.

Per l'Amor del teu Estimat, tot ho estimes, perquè veus *el reflex de la Seva Bellesa* en totes les coses! I el seu amor cap a tu és l'Amor del teu Estimat!
Ja no estimes, *sinó que tu mateix ets l'Amor; tu mateix ets la Puresa, la Innocència i la Llum!*

Tot ho fas pel bé més gran del teu Estimat!
Mires al teu voltant i veus que tot és meravellós!
I et dius a tu mateix:
“Ara entenc que *el pla de la Creació és el pla de l'Amor!*
Tot és *Amor!* Tot és *Veritat!*”
Aquest és l'Amor de l'ànima!

UNA CRIDA AL TREBALL!

L'ànima desperta diu:
La llarga nit ja s'ha acabat!
S'aixeca el vel dels meus ulls,
i ara entenc que:
Tot és Bellesa! Tot és Alegria!
Tot és Puresa! Tot és Amor!
Ho estimo tot, perquè la Bellesa, l'Alegria,
la Puresa i l'Amor viuen en tothom!
Aniré amb aquells que no tenen fe
i els donaré la Llum en la que visc.
Aniré amb aquells que ploren,
per compartir amb ells la meva joia.
Aniré amb els que estan desesperats,
per confortar-los.
Aniré amb les ànimes que porten pesades càrregues,
per entregar el meu Amor!
Aniré amb tothom, per donar la meva pau.
I en això radica la meva Joia!
Perquè tots ells són en mi i jo sóc en ells.
Em dispenso a servir.

*El Camí del deixeble és la Via de l'Alba.
És el Camí de Llum Eterna – el portador d'Amor.*

El Mestre Peter Deunov, conegut amb el sobrenom espiritual *Beinsa Douno*, va viure a Bulgària entre els anys 1864 i 1944. Va ser un majestuós i inspirat professor de la Saviesa Perenne: el riu essencial de veritat que ha format totes les religions i tradicions. Considerat doctor, músic, místic i filòsof, és un dels personatges més remarcables de la història i l'espiritualitat búlgara.

“Paraules Sagrades del Mestre” és una tria de centenars de frases recopilades durant anys per una fidel deixeble. La primera edició va ser publicada l'any 1938 a Sofia (Bulgària).

Conté 500 entrades que s'articulen sobre principis fonamentals com ho són, l'amor, la saviesa, la llibertat, la paciència, la puresa... Cadascuna de les entrades va ser lliurada en un instant concret i sovint s'adreçava a un auditori diferent i per tant, en elles, hi trobarem múltiples punts de vista del Mestre que s'adrecen sempre a deixar clar i obert el Camí Luminós del deixeble.